

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

18 ianuarie 2024*

Cuprins

Cadrul juridic	4
Acțiunea comună 2008/124	4
Regulamentul (CE) nr. 593/2008	4
Istoricul litigiului	6
Procedura în fața Tribunalului și a Curții, precum și hotărârea atacată	6
Concluziile părților în fața Curții	7
Cu privire la recurs	8
Cu privire la admisibilitatea recursului	9
Argumentația părților	9
Aprecierea Curții	9
Cu privire la primul motiv	9
Argumentația părților	9
Aprecierea Curții	10
Cu privire la primul aspect al celui de al patrulea motiv	13
Argumentația părților	13
Aprecierea Curții	13
Cu privire la al treilea motiv	15
Cu privire la primul aspect al celui de al treilea motiv	15

* Limba de procedură: franceza.

– Argumentația părților	15
– Aprecierea Curții	16
Cu privire la al doilea aspect al celui de al treilea motiv	17
– Argumentația părților	17
– Aprecierea Curții	18
Cu privire la al treilea aspect al celui de al treilea motiv	20
– Argumentația părților	20
– Aprecierea Curții	22
Cu privire la a doua și la a treia critică din cadrul celui de al patrulea aspect al celui de al treilea motiv	28
– Argumentația părților	28
– Aprecierea Curții	30
Cu privire la al cincilea aspect al celui de al treilea motiv	34
– Argumentația părților	34
– Aprecierea Curții	35
Cu privire la al șaselea aspect al celui de al treilea motiv	36
– Argumentația părților	36
– Aprecierea Curții	36
Cu privire la al doilea motiv și la prima critică din cadrul celui de al patrulea aspect al celui de al treilea motiv	36
Argumentația părților	36
Aprecierea Curții	37
Cu privire la al doilea aspect al celui de al patrulea motiv	40
Argumentația părților	40
Aprecierea Curții	40
Cu privire la al cincilea motiv	43
Argumentația părților	43
Aprecierea Curții	44

Cu privire la al șaselea motiv	45
Argumentația părților	45
Aprecierea Curții	45
Cu privire la cheltuielile de judecată	45

„Recurs – Clauză compromisorie – Personalul misiunilor internaționale ale Uniunii Europene – Contracte de angajare pe durată determinată succesive – Cerere de recalificare a tuturor raporturilor contractuale în contract pe durată nedeterminată – Cerere de despăgubire pentru concediere abuzivă – Acțiune în despăgubire – Principiul nediscriminării – Principiul *ne ultra petita* – Obligația de motivare – Denaturare a dreptului național – Cheltuieli de judecată”

În cauza C-46/22 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 20 ianuarie 2022,

Liam Jenkinson, cu domiciliul în Killarney (Irlanda), reprezentat de N. de Montigny, avocate,

recurent,

celelalte părți din procedură fiind:

Consiliul Uniunii Europene, reprezentat de M. Bauer, J. Rurarz și A. Vitro, în calitate de agenți,

Comisia Europeană, reprezentată inițial de D. Bianchi, G. Gattinara și B. Mongin, în calitate de agenți, și ulterior de D. Bianchi, G. Gattinara și L. Hohenecker, în calitate de agenți,

Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE), reprezentat de S. Marquardt, E. Orgován și R. Spac, în calitate de agenți,

Eulex Kosovo, reprezentat de E. Raoult, avocate, și N. Reilly, barrister,

pârâte în primă instanță,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din domnul A. Arabadjiev, președinte de cameră, domnul L. Bay Larsen (raportor), vicepreședintele Curții, domnii T. von Danwitz și A. Kumin și doamna I. Ziemele, judecători,

avocat general: domnul J. Richard de la Tour,

grefier: doamna M. Krausenböck, administratoare,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 9 martie 2023,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 17 mai 2023,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, domnul Liam Jenkinson solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 10 noiembrie 2021, Jenkinson/Consiliul și alții (T-602/15 RENV, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2021:764), prin care s-a respins acțiunea sa având ca obiect, în primul rând, o cerere întemeiată pe articolul 272 TFUE prin care se solicită, pe de o parte, recalificarea tuturor contractelor de angajare ale recurentului într-un contract de muncă pe durată nedeterminată și, pe de altă parte, repararea prejudiciului contractual pe care acesta pretinde că l-ar fi suferit și, în al doilea rând, cereri întemeiate pe articolele 268 și 340 TFUE, prin care se solicită angajarea răspunderii extracontractuale a Consiliului Uniunii Europene, a Comisiei Europene și a Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE), precum și a misiunii Uniunii Europene de sprijinire a supremației legii în Kosovo, Eulex Kosovo, prevăzută la articolul 1 din Acțiunea comună 2008/124/PESC a Consiliului din 4 februarie 2008 privind misiunea Uniunii Europene de sprijinire a supremației legii în Kosovo, Eulex Kosovo (JO 2008, L 42, p. 92) (denumită în continuare „Eulex Kosovo”).

Cadrul juridic

Acțiunea comună 2008/124

- 2 Articolul 9 alineatul (3) din Acțiunea comună 2008/124 prevede:
„Eulex Kosovo poate, de asemenea, recruta personal internațional și local, pe bază de contract, dacă este necesar.”
- 3 Articolul 10 alineatul (3) din această acțiune comună prevede:
„Condițiile de angajare și drepturile și obligațiile personalului civil internațional și local se stabilesc prin contracte între șeful misiunii și membrii personalului.”

Regulamentul (CE) nr. 593/2008

- 4 Articolul 3 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) (JO 2008, L 177, p. 6, denumit în continuare „Regulamentul Roma I”) prevede:
„Existența și valabilitatea consimțământului părților cu privire la alegerea legii aplicabile se determină în conformitate cu dispozițiile articolelor 10, 11 și 13.”
- 5 Articolul 8 din acest regulament prevede:
„(1) Contractul individual de muncă este reglementat de legea aleasă de părți în conformitate cu articolul 3. Cu toate acestea, o astfel de alegere nu poate priva angajatul de protecția acordată acestuia în temeiul dispozițiilor de la care nu se poate deroga prin convenție în virtutea legii care, în absența unei alegeri, ar fi fost aplicabilă în temeiul alineatelor (2), (3) și (4) din prezentul articol.

(2) În măsura în care legea aplicabilă contractului individual de muncă nu a fost aleasă de părți, contractul este reglementat de legea țării în care sau, în lipsă, din care angajatul își desfășoară în mod obișnuit activitatea în executarea contractului. În cazul în care angajatul este angajat temporar într-o altă țară, nu se consideră că și-a schimbat locul de desfășurare a muncii în mod obișnuit.

(3) În cazul în care legea aplicabilă nu poate fi determinată în temeiul alineatului (2), contractul este reglementat de legea țării în care este situată unitatea angajatoare.

(4) În cazul în care reiese din circumstanțele de ansamblu ale cazului că respectivul contract are o legătură mai strânsă cu o altă țară decât cea menționată la alineatul (2) sau (3), se aplică legea acelei alte țări.”

6 Articolul 9 alineatele (1) și (2) din regulamentul menționat prevede:

„(1) Normele de aplicare imediată sunt norme a căror respectare este privită drept esențială de către o anumită țară pentru salvagardarea intereselor sale publice, precum organizarea politică, socială sau economică, în asemenea măsură, încât aceste norme sunt aplicabile oricărei situații care intră în domeniul lor de aplicare, indiferent de legea aplicabilă contractului în temeiul prezentului regulament.

(2) Prezentul regulament nu restrânge aplicarea normelor de aplicare imediată din legea instanței sesizate.”

7 Articolul 10 din același regulament prevede:

„(1) Existența și validitatea contractului sau a oricărei clauze contractuale sunt determinate de legea care l-ar reglementa în temeiul prezentului regulament, dacă contractul sau clauza respectivă ar fi valabile.

(2) Cu toate acestea, pentru a stabili faptul că nu și-a dat consimțământul, o parte poate să invoce legea țării în care își are reședința obișnuită, dacă din circumstanțele respective reiese faptul că nu ar fi rezonabil să se stabilească efectul comportamentului său în conformitate cu legea menționată la alineatul (1).”

8 Articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul Roma I prevede:

„Contractul încheiat între persoane sau reprezentanți ai acestora, care se află în aceeași țară în momentul încheierii contractului, este considerat valabil din punctul de vedere al formei dacă îndeplinește condițiile de formă prevăzute de legea care îl reglementează pe fond, în conformitate cu prezentul regulament, sau de legea țării în care se încheie contractul.”

9 Articolul 13 din acest regulament prevede:

„În cazul unui contract încheiat între persoane aflate în aceeași țară, persoana fizică care ar avea capacitate juridică, conform legii acelei țări, poate invoca incapacitatea sa rezultând din legea altei țări numai în cazul în care, la data încheierii contractului, cealaltă parte contractantă avea cunoștință de respectiva incapacitate sau nu o cunoștea ca urmare a neglijenței sale.”

Istoricul litigiului

- 10 Istoricul litigiului este prezentat la punctele 1-5 din hotărârea atacată. În scopul prezentei proceduri, acesta poate fi rezumat după cum urmează.
- 11 Domnul Jenkinson, resortisant irlandez, a fost angajat inițial de la 20 august 1994 la 5 iunie 2002, în temeiul a diverse contracte de muncă pe durată determinată (CDD) succesive, în cadrul Misiunii de monitorizare a Uniunii Europene în Iugoslavia (denumită în continuare „MMUE”).
- 12 Ulterior, acesta a fost angajat de la 17 iunie 2002 la 31 decembrie 2009, în contextul a diverse CDD-uri succesive, în cadrul Misiunii de poliție a Uniunii Europene în Bosnia-Herțegovina (denumită în continuare „MPUE”).
- 13 În sfârșit, domnul Jenkinson a fost angajat în cadrul Eulex Kosovo de la 5 aprilie 2010 la 14 noiembrie 2014, în temeiul a unsprezece CDD-uri succesive (denumite în continuare „cele 11 CDD-uri”), încheiate, în ceea ce privește primele nouă, cu șeful Eulex Kosovo, iar în ceea ce privește ultimele două, chiar cu Eulex Kosovo.
- 14 În cursul celui de al zecelea CDD care a acoperit perioada cuprinsă între 15 iunie și 14 octombrie 2014, domnul Jenkinson a fost informat, printr-o scrisoare a șefului Eulex Kosovo din 26 iunie 2014, că, în urma unei decizii de restructurare a Eulex Kosovo luate de statele membre la 24 iunie 2014, postul pe care îl ocupa de la angajarea sa în cadrul acesteia urma să fie desființat după 14 noiembrie 2014 și că, în consecință, contractul său urma să nu mai fie reînnoit după acea dată.
- 15 Așadar, a fost încheiat un al unsprezecelea și ultim CDD între domnul Jenkinson și Eulex Kosovo pentru perioada cuprinsă între 15 octombrie și 14 noiembrie 2014 (denumit în continuare „ultimul CDD”).
- 16 Cu excepția ultimului CDD, toate CDD-urile încheiate de domnul Jenkinson referitoare la activitățile sale în cadrul Misiunii Eulex Kosovo conțineau o clauză compromisorie care desemna „instanțele belgiene”.
- 17 Ultimul CDD conținea, la articolul 21, o clauză compromisorie care desemna instanța Uniunii Europene, în temeiul articolului 272 TFUE, pentru orice litigiu referitor la contract.

Procedura în fața Tribunalului și a Curții, precum și hotărârea atacată

- 18 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 23 octombrie 2015, domnul Jenkinson a introdus o acțiune împotriva Consiliului, a Comisiei, a SEAE, precum și a Eulex Kosovo, prin care solicita Tribunalului:
 - cu titlu principal, să recalifice raportul său contractual într-un „contract de muncă pe durată nedeterminată”, să constate încălcarea de către părțile în primă instanță a obligațiilor lor contractuale, în special a obligației de notificare a unui preaviz în cadrul desfacerii unui contract pe durată nedeterminată (CDN), să constate că concedierea sa a fost abuzivă și să oblige, pe cale de consecință, părțile menționate la repararea prejudiciului suferit ca urmare a utilizării abuzive de CDD-uri succesive, a încălcării obligației de notificare a unui preaviz, precum și a unei concedieri abuzive (denumit în continuare „primul capăt de cerere”);

- cu titlu principal, să declare că Consiliul, Comisia și SEAE l-au tratat în mod discriminatoriu în perioada sa de angajare în cadrul unor misiuni internaționale ale Uniunii Europene menționate la punctele 11-13 din prezenta hotărâre în ceea ce privește remunerația, dreptul la pensie și alte avantaje, să constate că ar fi trebuit să fie recrutat ca agent temporar al uneia dintre acestea și să le oblige, în consecință, la plata unei despăgubiri pentru repararea prejudiciului suferit din acest motiv (denumit în continuare „al doilea capăt de cerere”), și
 - cu titlu subsidiar, obligarea pârâtelor în primă instanță pe baza răspunderii lor extracontractuale să îl despăgubească pentru prejudiciul rezultat din încălcarea obligațiilor acestora (denumit în continuare „al treilea capăt de cerere”).
- 19 Prin Ordonanța din 9 noiembrie 2016, Jenkinson/Consiliul și alții (T-602/15, EU:T:2016:660), Tribunalul s-a declarat vădit incompetent să se pronunțe cu privire la primul și la al doilea capăt de cerere invocate cu titlu principal și a respins al treilea capăt de cerere ca vădit inadmisibil. În consecință, acesta a respins acțiunea în totalitate și l-a obligat pe domnul Jenkinson la plata cheltuielilor de judecată.
- 20 Prin cererea introductivă depusă la grefa Curții la 25 ianuarie 2017, domnul Jenkinson a formulat recurs împotriva acestei ordonanțe.
- 21 Prin Hotărârea din 5 iulie 2018, Jenkinson/Consiliul și alții (C-43/17 P, EU:C:2018:531), Curtea a anulat ordonanța menționată, a trimis cauza Tribunalului spre rejudecare și a dispus soluționarea cererii privind cheltuielile de judecată odată cu fondul.
- 22 Prin înscrisuri separate depuse la grefa Tribunalului la 31 octombrie 2018 de Comisie și, respectiv, la 19 noiembrie 2018 de Consiliu și de SEAE, aceste părți au ridicat excepții de inadmisibilitate prin care susțineau printre altele că faptele, deciziile și eventualele nereguli invocate de recurent nu le erau imputabile. Aceste excepții de inadmisibilitate au fost unite cu fondul prin Ordonanța Camerei întâi a Tribunalului din 29 martie 2019.
- 23 Prin hotărârea atacată, Tribunalul a statuat că primul și al doilea capăt de cerere trebuiau respinse ca nefondate și că al treilea capăt de cerere trebuia respins ca vădit inadmisibil, astfel încât acțiunea trebuia respinsă în totalitate, fără a fi necesară pronunțarea cu privire la excepțiile de inadmisibilitate menționate.

Concluziile părților în fața Curții

- 24 Prin recursul formulat, domnul Jenkinson solicită Curții:
- anularea hotărârii atacate;
 - examinarea cauzei pe fond;
 - cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei Tribunalului spre rejudecare și
 - obligarea pârâtelor în primă instanță la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

25 Consiliul solicită Curții:

- respingerea recursului și
- obligarea domnului Jenkinson la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

26 Comisia solicită Curții:

- respingerea recursului ca fiind inadmisibil în măsura în care este îndreptat împotriva Comisiei;
- cu titlu subsidiar, respingerea acțiunii ca fiind în parte inadmisibilă și în parte nefondată și
- obligarea domnului Jenkinson la plata cheltuielilor de judecată.

27 SEAE solicită Curții:

- respingerea recursului ca nefondat;
- în cazul evocării fondului, declararea acțiunii domnului Jenkinson ca fiind inadmisibilă în măsura în care este îndreptată împotriva SEAE;
- în cazul trimiterii cauzei Tribunalului spre rejudecare, declararea faptului că SEAE nu mai poate fi pârât și
- obligarea domnului Jenkinson la plata cheltuielilor de judecată.

28 Eulex Kosovo solicită Curții:

- respingerea acțiunii ca fiind în parte inadmisibilă și în parte nefondată și
- obligarea domnului Jenkinson la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

- 29 Domnul Jenkinson invocă șase motive în susținerea recursului, întemeiate în esență, primul, pe o interpretare eronată a cererilor și a motivelor prezentate în primă instanță, al doilea, pe o eroare de drept în măsura în care, în ceea ce privește cererea de recalificare a CDD-urilor succesive într-un CDN unic, Tribunalul ar fi luat în considerare exclusiv ultimul CDD, al treilea, pe mai multe erori de drept săvârșite de Tribunal în cadrul respingerii primului capăt de cerere, al patrulea, pe aplicarea eronată a principiului nediscriminării între agenții Uniunii și pe încălcarea articolului 336 TFUE, al cincilea, pe erori de drept săvârșite de Tribunal în cadrul respingerii celui de al treilea capăt de cerere și, al șaselea, pe o repartizare eronată a cheltuielilor de judecată.
- 30 Cu titlu introductiv, Consiliul, Comisia și SEAE, deși nu au introdus un recurs incident, precizează totuși că apreciază că, în lumina Hotărârii din 24 februarie 2022, Eulex Kosovo (C-283/20, EU:C:2022:126), acțiunea în primă instanță ar fi trebuit declarată inadmisibilă în ceea ce le privește.

- 31 În această privință, în prezenta cauză, Curtea consideră necesar să se pronunțe, de la bun început, cu privire la recurs (a se vedea prin analogie Hotărârea din 25 februarie 2021, Dalli/Comisia, C-615/19 P, EU:C:2021:133, punctul 35 și jurisprudența citată).

Cu privire la admisibilitatea recursului

Argumentația părților

- 32 Comisia arată în special că, având în vedere punctele 40 și 46 din Hotărârea din 24 februarie 2022, Eulex Kosovo (C-283/20, EU:C:2022:126), singura intimată în prezentul litigiu ar trebui să fie Eulex Kosovo și că, în consecință, recursul este inadmisibil în ceea ce o privește. Aceasta susține, pe de altă parte, că inadmisibilitatea recursului în privința sa rezultă și din faptul că nu este angajatorul domnului Jenkinson și că, prin urmare, nu are legătură cu litigiul.
- 33 Domnul Jenkinson contestă aceste argumente.

Aprecierea Curții

- 34 Potrivit articolului 171 din Regulamentul de procedură al Curții, cererea de recurs se notifică celorlalte părți din cauza relevantă care s-a aflat pe rolul Tribunalului. Or, reiese în special din dispozitivul hotărârii atacate că părțile din procedura în fața Tribunalului erau, în calitate de pârâte, Consiliul, Comisia, SEAE și Eulex Kosovo. Astfel, întrucât Comisia era parte în fața Tribunalului, domnul Jenkinson a putut să își îndrepte în mod legal recursul și împotriva acesteia (a se vedea prin analogie Hotărârea din 21 ianuarie 2016, SACBO/Comisia și INEA, C-281/14 P, EU:C:2016:46, punctele 25 și 26, precum și Hotărârea din 5 iulie 2018, Jenkinson/Consiliul și alții, C-43/17 P, EU:C:2018:531, punctul 19).
- 35 Pe de altă parte, Tribunalul a fost sesizat cu cereri referitoare la angajarea în special a domnului Jenkinson în cadrul MMUE și al MPUE, astfel încât argumentele întemeiate pe Hotărârea din 24 februarie 2022, Eulex Kosovo (C-283/20, EU:C:2022:126), în măsura în care nu privesc decât implicarea și răspunderea Consiliului, ale Comisiei și ale SEAE în ceea ce privește consecințele care ar trebui eventual deduse din angajarea domnului Jenkinson în cadrul Eulex Kosovo, nu pot, în orice caz, să permită înlăturarea constatării efectuate la punctul anterior din prezenta hotărâre.
- 36 Rezultă că recursul este admisibil.

Cu privire la primul motiv

Argumentația părților

- 37 Prin intermediul primului motiv, domnul Jenkinson consideră, în primul rând, că Tribunalul a constatat în mod eronat la punctul 48 din hotărârea atacată că cererea întemeiată pe nelegalitatea Acțiunii comune 2008/124 nu era susținută, în cererea introductivă în primă instanță, de nicio argumentație în drept sau în fapt. În plus, Tribunalul ar fi considerat în mod eronat, la acest punct, că nelegalitatea menționată a fost invocată cel mult în cadrul celui de al doilea capăt de cerere. Potrivit domnului Jenkinson, aceeași nelegalitate ar fi fost invocată și în cadrul primului capăt din cererea sa de sesizare.

- 38 Domnul Jenkinson susține că motivele de nelegalitate îndreptate împotriva Acțiunii comune 2008/124 ar fi trebuit să fie interpretate ca excepții de nelegalitate în sensul articolului 277 TFUE, întemeiate în special pe încălcarea articolului 336 TFUE, și să fie declarate admisibile.
- 39 Acesta consideră că situația ar fi trebuit să fie aceeași în ceea ce le privește pe cele îndreptate împotriva Comunicării C(2009) 9502 a Comisiei din 30 noiembrie 2009, intitulată „Reglementare referitoare la consilierii speciali ai Comisiei mandatați pentru punerea în aplicare a acțiunilor operaționale PESC, precum și la personalul contractual internațional”. În această privință, domnul Jenkinson arată că, prin această comunicare, Comisia este cea care stabilește condițiile de angajare în locul Consiliului, în conformitate cu articolul 336 TFUE.
- 40 În memoriul în replică, domnul Jenkinson adaugă în special că încălcarea unei dispoziții din Tratatul FUE și necompetența autorului unui act sunt motive de ordine publică. Situația ar fi aceeași pentru nerespectarea normelor de procedură referitoare la adoptarea unui act cauzator de prejudiciu.
- 41 În al doilea rând, potrivit domnului Jenkinson, la punctul 52 din hotărârea atacată, Tribunalul a limitat în mod nelegal părțile împotriva cărora erau îndreptate cererile introduse în cadrul primului capăt de cerere, omițând să menționeze Consiliul, Comisia și SEAE.
- 42 În al treilea rând, presupunând că, la punctul 110 din aceeași hotărâre, Tribunalul a limitat obiectul litigiului la sfera dreptului muncii, domnul Jenkinson arată că o astfel de limitare ar fi nelegală întrucât litigiul menționat ar intra și în sfera securității sociale.
- 43 Consiliul, Comisia, SEAE și Eulex Kosovo solicită respingerea primului motiv.

Aprecierea Curții

- 44 În primul rând, domnul Jenkinson susține, în memoriul său în replică, că Tribunalul ar fi trebuit să examineze din oficiu legalitatea Acțiunii comune 2008/124. Cu toate acestea, potrivit articolului 127 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 190 alineatul (1) din acest regulament, pe parcursul procesului, invocarea de motive noi este interzisă, cu excepția cazului în care acestea se întemeiază pe elemente de drept și de fapt care au apărut în cursul procedurii. Or, critica întemeiată pe faptul că Tribunalul ar fi trebuit să examineze din oficiu legalitatea acestei acțiuni comune a fost invocată de recurent pentru prima dată în memoriul său în replică, fără să fi demonstrat că această critică se întemeiază pe un element de drept sau de fapt apărut în cursul procedurii. În consecință, motivul menționat trebuie considerat ca fiind introdus tardiv și, prin urmare, trebuie declarat inadmisibil.
- 45 În ceea ce privește argumentele domnului Jenkinson prin care se contestă lipsa examinării de către Tribunal a legalității Acțiunii comune 2008/124, trebuie arătat că Tribunalul a analizat, la punctele 46-48 din hotărârea atacată, dacă acțiunea în primă instanță cuprindea o excepție de nelegalitate invocată împotriva acestei acțiuni comune.
- 46 Tribunalul a arătat, pe de o parte, la punctele 44 și 48 din această hotărâre, că domnul Jenkinson s-a prevalat de nelegalitatea acțiunii comune menționate cel mult pentru a obține repararea prejudiciului necontractual invocat în cadrul celui de al doilea capăt de cerere. Pe de altă parte, Tribunalul a considerat, la punctul 48 din hotărârea menționată, că, presupunând chiar că recurentul a invocat efectiv o excepție de nelegalitate împotriva Acțiunii comune 2008/124, în

temeiul articolului 277 TFUE, era necesar să se constate că această excepție nu era susținută, în cererea introductivă în primă instanță, de nicio argumentație în drept sau în fapt și că, prin urmare, aceasta nu îndeplinea condițiile prevăzute la articolul 76 litera (d) din Regulamentul de procedură al Tribunalului și trebuia, așadar, să fie declarată inadmisibilă.

- 47 În această privință, este necesar să se constate că domnul Jenkinson se limitează la a susține că Tribunalul a statuat în mod eronat că excepția de nelegalitate invocată împotriva Acțiunii comune 2008/124 nu era susținută nici în fapt, nici în drept. Or, procedând astfel, domnul Jenkinson nu reușește să demonstreze că Tribunalul a considerat în mod eronat că excepția de nelegalitate menționată nu îndeplinea condițiile prevăzute la articolul 76 litera (d) din Regulamentul de procedură al Tribunalului. În aceste condiții, argumentația menționată trebuie respinsă ca nefondată.
- 48 În ceea ce privește argumentul prin care domnul Jenkinson susține că Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a considerat, la punctul 48 din hotărârea atacată, că s-a prevalat de nelegalitatea Acțiunii comune 2008/124, cel mult, în cadrul celui de al doilea capăt de cerere, deși această nelegalitate ar fi fost de asemenea invocată în cadrul primului capăt de cerere, este necesar să se arate că argumentul menționat trebuie, în orice caz, să fie respins ca inoperant.
- 49 Astfel, concluzia Tribunalului potrivit căreia nu era necesar să se examineze legalitatea Acțiunii comune 2008/124 este întemeiată, corespunzător cerințelor legale, pe constatarea că cererea introductivă în primă instanță nu îndeplinea condițiile prevăzute la articolul 76 litera (d) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.
- 50 În ceea ce privește argumentul domnului Jenkinson referitor la nelegalitatea Comunicării C(2009) 9502, este necesar, mai întâi, să se arate că, la punctele 112-115 și 119 din hotărârea atacată, Tribunalul a examinat opozabilitatea comunicării respective, contestată în fața sa, și a arătat că aceasta din urmă făcea parte integrantă din cele nouă CDD-uri, menționate la punctul 13 din prezenta hotărâre, pe care domnul Jenkinson le încheiase cu șefii succesivi ai Eulex Kosovo. Tribunalul a dedus de aici că respectiva comunicare îi era opozabilă domnului Jenkinson.
- 51 În continuare, la punctul 230 din hotărârea atacată, Tribunalul a examinat dacă aplicarea prevederilor contractuale întemeiate pe această comunicare determina o încălcare a principiului nediscriminării. Astfel, independent de temeinicia acestei examinări, este necesar să se constate că Tribunalul a efectuat controlul legalității criteriului de legătură care figurează în comunicarea menționată, ce face trimitere la dreptul țării al cărei resortisant este persoana în cauză, criteriu a cărui conformitate cu principiul nediscriminării fusese contestată de domnul Jenkinson în primă instanță.
- 52 În plus, în ceea ce privește argumentul întemeiat pe faptul că, prin adoptarea Comunicării C(2009) 9502, Comisia ar fi stabilit, în locul Consiliului, condițiile de angajare ale domnului Jenkinson, este necesar să se arate, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 50 din prezenta hotărâre, că această comunicare a fost aplicată în speță întrucât făcea „parte integrantă” din cele nouă CDD-uri menționate. Rezultă de aici că nelegalitatea comunicării amintite, întemeiată pe necompetența autorului său, nu poate determina anularea hotărârii atacate. Prin urmare, argumentul menționat trebuie să fie considerat inoperant.
- 53 În lipsa unui alt argument prezentat în fața Curții care să permită să se considere că Tribunalul ar fi efectuat o examinare parțială a legalității aceleiași comunicări, este necesar să se considere că, prin argumentele sale, prin care susține în special că s-a prevalat de nelegalitatea Comunicării

C(2009) 9502 pentru a justifica inopozabilitatea și inaplicabilitatea sa, domnul Jenkinson nu reușește să demonstreze că Tribunalul a omis să se pronunțe cu privire la nelegalitatea și la opozabilitatea comunicării menționate. În consecință, aceste argumente trebuie respinse ca nefondate.

- 54 Rezultă că domnul Jenkinson nu a dovedit că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că s-a abținut să examineze legalitatea Acțiunii comune 2008/124 și prin faptul că a examinat legalitatea Comunicării C(2009) 9502 în acel mod.
- 55 Întrucât o astfel de eroare nu a fost dovedită, nu se poate reproșa Tribunalului nici faptul că nu a controlat legalitatea Acțiunii comune 2008/124, nici pe cea a acestei comunicări în lumina articolului 336 TFUE.
- 56 În al doilea rând, în ceea ce privește argumentul întemeiat pe faptul că Tribunalul ar fi săvârșit, la punctul 52 din hotărârea atacată, o eroare în determinarea părâtelor împotriva cărora erau îndreptate cererile introduse în cadrul primului capăt de cerere, trebuie amintit că, la acest punct, Tribunalul a arătat că „[domnul Jenkinson] solicită Tribunalului să recalifice CDD-urile succesive într-un CDN și să constate că condițiile în care [Eulex Kosovo] a pus capăt acestui CDN încalcă dreptul muncii aplicabil acestui tip de contract”.
- 57 În această privință, trebuie arătat că, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 34 din prezenta hotărâre, Tribunalul a reținut că acțiunea în întregime trebuia considerată ca fiind îndreptată împotriva Consiliului, a Comisiei, a SEAE și a Eulex Kosovo.
- 58 Așa cum a anunțat la punctul 78 din hotărârea atacată, Tribunalul a procedat la examinarea pe fond a cererilor formulate de domnul Jenkinson în cadrul primului capăt de cerere pentru a concluziona, la punctul 216 din hotărârea menționată, în sensul respingerii acestui capăt de cerere, fără a stabili, în consecință, în ce măsură aceste cereri erau întemeiate în privința fiecăreia dintre intimat.
- 59 Rezultă că, la punctul 52 din hotărârea atacată, arătând că Eulex Kosovo pusese capăt pretinsului CDN al domnului Jenkinson, Tribunalul nu a intenționat să identifice părțile împotriva cărora trebuia să se considere că a fost îndreptat primul capăt de cerere. În consecință, acest argument al domnului Jenkinson trebuie respins ca fiind inoperant.
- 60 În al treilea rând, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, din articolul 256 alineatul (1) al doilea paragraf TFUE, din articolul 58 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, precum și din articolul 168 alineatul (1) litera (d) și din articolul 169 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții rezultă că un recurs trebuie, sub sancțiunea inadmisibilității, să indice cu precizie elementele criticate ale hotărârii a cărei anulare se solicită, precum și argumentele juridice care susțin în mod concret această cerere (a se vedea în acest sens Hotărârea din 23 martie 2023, PV/Comisia, C-640/20 P, EU:C:2023:232, punctul 199 și jurisprudența citată).
- 61 Nu respectă în special aceste cerințe și trebuie declarat inadmisibil un motiv a cărui argumentație nu este suficient de clară și de precisă pentru a permite Curții să își exercite controlul de legalitate, în special întrucât elementele esențiale pe care se sprijină motivul nu rezultă în mod suficient de coerent și de comprehensibil din textul acestui recurs, care este formulat într-un mod obscur și ambiguu în această privință (Hotărârea din 23 martie 2023, PV/Comisia, C-640/20 P, EU:C:2023:232, punctul 200 și jurisprudența citată).

- 62 Or, chiar presupunând că Tribunalul, la punctul 110 din hotărârea atacată, a limitat obiectul litigiului la sfera dreptului muncii, este necesar să se constate că domnul Jenkinson susține, în această privință, numai că acțiunea sa viza și sfera securității sociale, fără a prezenta argumente specifice care să permită să se identifice care ar fi fost consecința unei astfel de limitări în cadrul aprecierii acțiunii efectuate de Tribunal. În lipsa unei asemenea argumentații juridice specifice, acest argument trebuie, așadar, respins ca inadmisibil.
- 63 Având în vedere ceea ce precedă, este necesar să se respingă primul motiv de recurs ca fiind în parte inadmisibil, în parte inoperant și în parte nefondat.

Cu privire la primul aspect al celui de al patrulea motiv

Argumentația părților

- 64 Prin intermediul primului aspect al celui de al patrulea motiv, domnul Jenkinson susține că Tribunalul a omis, la punctul 224 din hotărârea atacată, să examineze argumentul său privind încălcarea articolului 5 TUE, a articolului 336 TFUE, la care s-a referit într-o notă de subsol a cererii sale introductive în primă instanță, și a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO 2012, L 298, p. 1, denumit în continuare „Regulamentul financiar”).
- 65 În plus, la punctele 226-228 din hotărârea atacată, Tribunalul ar fi încălcat articolul 336 TFUE atunci când a statuat că Consiliul a delegat în mod legal șefului Eulex Kosovo competența de a adopta condițiile de angajare a personalului civil internațional. Această încălcare a articolului 336 TFUE ar rezulta și din stabilirea, admisă de Tribunal, a condițiilor de angajare a personalului civil internațional în contractele încheiate între șeful Eulex Kosovo și membrii personalului misiunii respective, în condițiile în care acestea ar trebui decise de Consiliu. De asemenea, Tribunalul ar fi încălcat acest articol prin faptul că a admis că Comunicarea C(2009) 9502 poate fi un cadru de stabilire a acestor condiții, deși acestea ar trebui să fie adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul menționat. Potrivit domnului Jenkinson, revenea Consiliului sarcina de a adopta condiții de angajare a personalului civil internațional similare celor care figurează în Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene (denumit în continuare „RAA”).
- 66 Domnul Jenkinson consideră că, contrar celor statuate la punctele 229 și 237 din hotărârea atacată, încălcarea articolului 336 TFUE este o încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care are ca obiect conferirea de drepturi particularilor.
- 67 Consiliul, Comisia, SEAE și Eulex Kosovo solicită respingerea primului aspect al celui de al patrulea motiv.

Aprecierea Curții

- 68 Trebuie amintit că, în conformitate cu articolul 170 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul de procedură al Curții, recursul nu poate modifica obiectul litigiului dedus judecății Tribunalului. În plus, astfel cum reiese dintr-o jurisprudență constantă, a permite unei părți să invoce pentru prima dată în fața Curții un motiv pe care nu l-a invocat în fața Tribunalului ar echivala cu a o

autoriza să sesizeze Curtea, a cărei competență în materie de recurs este limitată, cu un litigiu mai extins decât cel cu care a fost investit Tribunalul. În cadrul unui recurs, competența Curții este prin urmare limitată la examinarea aprecierii efectuate de Tribunal cu privire la motivele și la argumentele dezbătute în fața acestuia (Hotărârea din 17 decembrie 2020, De Masi și Varoufakis/BCE, C-342/19 P, EU:C:2020:1035, punctul 34, precum și jurisprudența citată).

- 69 În speță, trebuie să se constate mai întâi că, potrivit punctului 217 din hotărârea atacată, care nu este contestat de domnul Jenkinson, acesta din urmă solicitase printre altele Tribunalului în esență să constate că, atunci când a decis, în cursul perioadei sale de angajare în cadrul MMUE, al MPUE și al Eulex Kosovo (denumite în continuare, împreună, „cele trei misiuni în cauză”), să îl recruteze nu ca agent temporar în temeiul RAA, ci ca personal civil internațional pe bază de contract, Consiliul, Comisia și SEAE încălcaseră diverse norme de drept, în special anumite dispoziții ale „tratatului”, și îl trataseră în mod discriminatoriu.
- 70 În continuare, este necesar să se arate că, în cererea introductivă în primă instanță, domnul Jenkinson susținuse că contractele precum cele pe care le încheiase nu ar fi trebuit să constituie modul de angajare a personalului celor trei misiuni în cauză. Astfel, personalul acestora nu ar fi trebuit să fie angajat altfel decât ca personal al Uniunii. În această privință, se arată, într-o notă de subsol din cererea introductivă menționată, că „[a]cest lucru este, în plus, conform cu articolul [336] TFUE”.
- 71 În sfârșit, referirile făcute în cererea introductivă în primă instanță la inexistența unui cadru, similar RAA, referitor la angajarea personalului acestor misiuni nu cuprindeau o cerere prin care să se urmărească constatarea de către Tribunal a unei încălcări a articolului 336 TFUE legate de neadoptarea, în temeiul acestui articol, a unui regim de angajare aplicabil situațiilor de încadrare în muncă precum cea a domnului Jenkinson.
- 72 Rezultă că, în măsura în care domnul Jenkinson susține, în cadrul recursului formulat, că aplicarea dreptului național material aplicabil raportului său contractual și a Comunicării C(2009) 9502 constituie o încălcare a articolului 336 TFUE ca urmare a lipsei unui cadru juridic adoptat în temeiul articolului menționat, trebuie să se constate că această critică nu fusese invocată în cadrul cererii introductive în primă instanță. Or, întrucât critica menționată a fost introdusă pentru prima dată în fața Curții, aceasta trebuie considerată inadmisibilă în stadiul recursului.
- 73 Având în vedere că, în cadrul acțiunii sale în primă instanță, domnul Jenkinson nu a susținut că o încălcare a acestui articol rezulta din lipsa unui cadru juridic adoptat în temeiul articolului menționat, nu se poate reproșa în mod valabil Tribunalului că a omis să se pronunțe cu privire la această critică. În consecință, critica întemeiată pe omisiunea de a se pronunța cu privire la această încălcare trebuie înlăturată ca nefondată.
- 74 Situația este aceeași în ceea ce privește argumentele întemeiate pe încălcarea articolului 5 TUE și a Regulamentului financiar. Astfel, acestea nu fuseseră formulate în primă instanță de domnul Jenkinson pentru a obține recunoașterea răspunderii extracontractuale a părților în primă instanță și, prin urmare, Tribunalul nu era obligat să se pronunțe cu privire la argumentele menționate.
- 75 În consecință, primul aspect al celui de al patrulea motiv trebuie înlăturat ca fiind în parte inadmisibil și în parte nefondat.

Cu privire la al treilea motiv

Cu privire la primul aspect al celui de al treilea motiv

– Argumentația părților

- 76 Prin intermediul primului aspect al celui de al treilea motiv, domnul Jenkinson susține, în primul rând, că Tribunalul nu a examinat chestiunea inaplicabilității Comunicării C(2009) 9502 ca instrument pentru determinarea dreptului material aplicabil personalului Eulex Kosovo și nu a luat în considerare argumentul său potrivit căruia condițiile de angajare care i se impuneau nu îi fuseseră stabilite în conformitate cu articolul 336 TFUE.
- 77 În al doilea rând, Tribunalul nu ar fi examinat argumentul potrivit căruia instituțiile Uniunii ar avea calitatea de angajator în lumina Regulamentului financiar. Această calitate și cea de pârâtă în primă instanță a instituțiilor Uniunii, precum și răspunderea lor ar fi fost dezbătute în mare măsură pe baza acestui regulament.
- 78 În al treilea rând, domnul Jenkinson apreciază că Tribunalul nu a dedus consecințele constatării, de la punctul 92 din hotărârea atacată, a nerespectării de către instituțiile Uniunii a articolului 336 TFUE. În măsura în care un cadru de angajare ad-hoc al personalului Eulex Kosovo nu ar fi fost adoptat în temeiul articolului 336 TFUE, condițiile de angajare care i se aplicau domnului Jenkinson ar fi fost nelegale. El consideră că personalul civil internațional al misiunilor internaționale ale Uniunii ar trebui, ca orice personal al Uniunii, să fie supus unui drept material pe care l-ar cuprinde un act adoptat în conformitate cu acest articol, ceea ce ar permite garantarea egalității de tratament a personalului respectiv. Domnul Jenkinson arată în această privință, pe de o parte, că personalul contractual internațional al „Registry-Kosovo Specialist Chambers”, organ creat de Eulex Kosovo, este supus unui set de norme de drept material propriu acestui organ și, pe de altă parte, că, la punctul 95 din hotărârea atacată, Tribunalul, excluzând aplicarea Codului european al bune conduite administrative, l-a asimilat în mod expres pe recurent celorlalți agenți ai Uniunii, întrucât a exclus aplicarea acestui cod arătând că nu se aplică funcționarilor și celorlalți agenți ai Uniunii.
- 79 Domnul Jenkinson adaugă că legiuitorul Uniunii nu a avut în vedere ca Regulamentul Roma I să fie aplicabil unor contracte de drept public precum cele în discuție în speță. Astfel, acest regulament s-ar aplica litigiilor referitoare la contractele de drept privat, iar prin coroborarea articolelor 270 și 336 TFUE, acest legiuitor ar fi prevăzut ca instanța Uniunii să fie competentă să verifice respectarea obligațiilor care decurg din angajarea unui agent al Uniunii.
- 80 Domnul Jenkinson apreciază că, în orice caz, Tribunalul ar fi trebuit să invoce din oficiu motivul întemeiat pe încălcarea Tratatului FUE sau a Tratatului UE. Potrivit acestuia, situația ar fi aceeași în ceea ce privește Regulamentul financiar.
- 81 Consiliul, Comisia, SEAE și Eulex Kosovo solicită respingerea primului aspect al celui de al treilea motiv.

– *Aprecierea Curții*

- 82 În primul rând, așa cum s-a arătat la punctele 50-55 din prezenta hotărâre, contrar celor susținute de domnul Jenkinson, Tribunalul a procedat, în hotărârea atacată, la examinarea opozabilității și a legalității Comunicării C(2009) 9502. În plus, în măsura în care domnul Jenkinson susține că, în fața Tribunalului, arătase că acele condiții de încadrare în muncă astfel cum au fost determinate prin aplicarea comunicării menționate erau nelegale întrucât erau stabilite cu încălcarea articolului 336 TFUE, trebuie să se constate că acest argument se confundă cu cel care a fost invocat în cadrul primului motiv al prezentului recurs și care a fost respins la punctul 52 din prezenta hotărâre.
- 83 În al doilea rând, din cuprinsul punctelor 79 și 216 din hotărârea atacată reiese că Tribunalul, în interesul bunei administrări a justiției, nu a examinat excepțiile de inadmisibilitate invocate de pârâtele în primă instanță, prin care susțineau printre altele că faptele, deciziile și eventualele nereguli invocate de recurent nu le erau imputabile, și a decis astfel să respingă acțiunea în primă instanță fără a preciza care pârâtă în primă instanță ar fi trebuit eventual să răspundă pentru aceste fapte, decizii și pretinse nereguli. Prin urmare, critica întemeiată pe lipsa examinării argumentului prezentat în primă instanță, potrivit căruia instituțiile Uniunii ar avea calitatea de angajator și de pârâtă, nu poate, în orice caz, să fie admisă.
- 84 Astfel, în măsura în care acest argument este legat de imputabilitatea și de răspunderea pentru neregulile invocate de domnul Jenkinson și în care Tribunalul nu a soluționat chestiunea respectivă, este necesar să se considere că, presupunând că argumentul menționat este întemeiat, acesta nu ar fi de natură să determine anularea hotărârii atacate.
- 85 În al treilea rând, trebuie să se arate că criticile referitoare la punctele 92 și 95 din hotărârea menționată rezultă dintr-o interpretare eronată a aceleiași hotărâri.
- 86 La punctul 92 din hotărârea atacată, Tribunalul a constatat, pentru a răspunde la argumentația SEAE și a Eulex Kosovo, potrivit căreia, în speță, trebuia să se aplice un drept autonom propriu Eulex Kosovo, că legiuitorul Uniunii nu a adoptat, în special în temeiul articolului 336 TFUE, norme care să reglementeze condițiile de angajare a personalului contractual al unei misiuni precum Eulex Kosovo. În schimb, Tribunalul nu a constatat nicidecum o încălcare a acestui articol.
- 87 La punctul 95 din această hotărâre, Tribunalul nu l-a identificat pe domnul Jenkinson ca făcând parte din „ceilalți agenți ai Uniunii” care intră în domeniul de aplicare al RAA. Astfel, la acest punct, Tribunalul a constatat că Codul european al bunei conduite administrative de care se prevalează domnul Jenkinson se aplică numai instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii, precum și administrațiilor și agenților acestora în raporturile lor cu publicul. Desigur, acesta a făcut trimitere la dispozițiile codului menționat care prevăd că el nu se aplică raporturilor dintre aceste entități și funcționarii sau ceilalți agenți ai Uniunii. Cu toate acestea, în măsura în care domnul Jenkinson invoca codul menționat în cadrul litigiului referitor la raportul său de muncă, Tribunalul a putut considera în mod valabil că același cod era invocat nu ca urmare a unui raport între pârâtele în primă instanță și domnul Jenkinson ca „public”, în sensul Codului european al bunei conduite administrative, ci apreciind că aceste pârâte trebuiau considerate ca fiind angajatorii săi.

- 88 În plus, în măsura în care domnul Jenkinson susține că, având în vedere că a constatat, la punctul 92 din hotărârea atacată, că nicio normă aplicabilă litigiului nu a fost adoptată în temeiul articolului 336 TFUE, Tribunalul ar fi trebuit să recunoască o încălcare a acestui articol, întrucât, la fel ca personalului supus RAA, trebuia să i se aplice domnului Jenkinson o normă adoptată în temeiul aceluiași articol, este necesar să se arate că din cuprinsul punctelor 99 și 102 din această hotărâre reiese că, având în vedere că Tribunalul a fost sesizat în cadrul unei clauze compromisorii în temeiul articolului 272 TFUE, el a apreciat că avea obligația, în lipsa menționării acestui drept material național în contractul respectiv, să soluționeze litigiul pe baza dreptului material național aplicabil contractului, pe care trebuia să îl identifice.
- 89 Reiese de altfel din argumentația domnului Jenkinson prezentată în primă instanță în susținerea primului capăt de cerere, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 84 din hotărârea atacată, că acesta considera că respectivul capăt de cerere trebuia soluționat în temeiul dreptului belgian, care, în opinia sa, ar fi fost aplicabil în temeiul criteriilor de legătură prevăzute la articolul 8 din Regulamentul Roma I.
- 90 În schimb, așa cum s-a arătat deja la punctele 68-72 din prezenta hotărâre, domnul Jenkinson nu a invocat în primă instanță un motiv întemeiat pe încălcarea articolului 336 TFUE ca urmare a lipsei unui cadru juridic referitor la angajarea personalului Eulex Kosovo adoptat în temeiul acestui articol. Rezultă că Tribunalul nu era obligat să controleze legalitatea lipsei unui astfel de cadru juridic.
- 91 În ceea ce privește argumentul domnului Jenkinson întemeiat pe faptul că Tribunalul ar fi trebuit să examineze din oficiu încălcarea actelor menționate la punctul 80 din prezenta hotărâre, reiese din jurisprudența Curții că un motiv privind legalitatea pe fond a unui act nu poate fi examinat decât dacă este invocat de reclamant (a se vedea în acest sens Hotărârea din 2 aprilie 1998, Comisia/Sytraval și Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, punctul 67, precum și Hotărârea din 2 decembrie 2009, Comisia/Irlanda și alții, C-89/08 P, EU:C:2009:742, punctul 40, și Hotărârea din 14 ianuarie 2021, ERCEA/Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis, C-280/19 P, EU:C:2021:23, punctul 53). Rezultă că, în măsura în care o astfel de încălcare nu a fost invocată în fața Tribunalului, acest argument trebuie respins ca nefondat.
- 92 Reiese din tot ceea ce precedă că primul aspect al celui de al treilea motiv trebuie respins ca fiind în parte inadmisibil, în parte inoperant și în parte nefondat.

Cu privire la al doilea aspect al celui de al treilea motiv

– Argumentația părților

- 93 Prin intermediul celui de al doilea aspect al celui de al treilea motiv, domnul Jenkinson susține, mai întâi, că, la punctul 99 din hotărârea atacată, Tribunalul a exclus în mod eronat orice aplicare a principiilor dreptului Uniunii și că s-a limitat în mod eronat la examinarea aplicării principiilor care decurg din dreptul material național aplicabil contractului. Astfel, Tribunalul ar fi încălcat în mod vădit concluziile care decurg din Hotărârea din 16 iulie 2020, ADR Center/Comisia (C-584/17 P, EU:C:2020:576), și din Hotărârea din 16 iulie 2020, Inclusion Alliance for Europe/Comisia (C-378/16 P, EU:C:2020:575), din care ar rezulta că, atunci când execută un contract, instituțiile, organele, oficiile sau agențiile Uniunii rămân supuse obligațiilor care le revin în temeiul Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) și al principiilor generale ale dreptului Uniunii.

- 94 Afirmatia de la punctul 100 din hotărârea atacată, potrivit căreia statele membre au obligația de a transpune directivele, care nu ar constitui decât norme minime de protecție, nu poate fi suficientă pentru a justifica faptul că dreptul muncii național aplicabil raportului contractual protejează suficient drepturile care decurg din principiile dreptului Uniunii.
- 95 În continuare, aplicarea dreptului național de către Tribunal ar fi contrară principiului nediscriminării în măsura în care ar implica trei inegalități de tratament, și anume, în primul rând, un tratament diferit al domnului Jenkinson în raport cu agenții Uniunii ale căror condiții de angajare ar trebui stabilite exclusiv de Consiliu și de Parlament în temeiul articolului 336 TFUE, în al doilea rând, un tratament identic al agenților Uniunii, ca domnul Jenkinson, și al lucrătorilor de drept privat naționali, precum și, în al treilea rând, o discriminare între agenții internaționali de cetățenii diferite care își desfășoară activitatea pentru același angajator în aceleași condiții și în aceleași împrejurări. În această privință, domnul Jenkinson precizează că, în măsura în care, potrivit Tribunalului, tocmai dreptul cetățeniei sau al reședinței fiscale înainte de angajarea personalului contractual în cadrul misiunii Uniunii este cel aplicabil personalului respectiv, s-ar aduce atingere principiului nediscriminării, dat fiind că dreptul material aplicabil ar putea fi cel al unei țări terțe care nu a ratificat diferitele instrumente ce permit aplicarea principiilor generale ale dreptului Uniunii sau a drepturilor fundamentale care rezultă din cartă.
- 96 În sfârșit, domnul Jenkinson arată că, în speță, legea belgiană era singura aplicabilă, având în vedere că legea irlandeză privind concedierile abuzive nu s-ar aplica lucrătorilor care desfășoară o activitate în afara teritoriului irlandez.
- 97 Consiliul, Comisia, SEAE și Eulex Kosovo solicită respingerea celui de al doilea aspect al celui de al treilea motiv.

– *Aprecierea Curții*

- 98 Astfel cum s-a arătat la punctul 88 din prezenta hotărâre, Tribunalul a considerat, la punctul 99 din hotărârea atacată, că îi revenea, în speță, sarcina de a soluționa litigiul în temeiul dreptului material național aplicabil contractului.
- 99 La punctul 100 din această hotărâre, Tribunalul a arătat printre altele că, potrivit jurisprudenței Curții, la punerea în aplicare a măsurilor de transpunere a directivei, autoritățile și instanțele din statele membre au obligația nu numai de a interpreta dreptul lor național într-un mod conform cu directivele, ci și de a nu se întemeia pe o interpretare a acestora care ar intra în conflict cu diferitele drepturi fundamentale protejate sau cu alte principii generale ale dreptului Uniunii.
- 100 La punctul 101 din hotărârea menționată, Tribunalul a considerat că trebuia să asigure respectarea principiului general al interzicerii abuzului de drept care rezultă din folosirea contractelor sau a raporturilor de muncă pe durată determinată succesive, în temeiul punerii în aplicare a dreptului național aplicabil prezentului litigiu.
- 101 La punctul 150 din aceeași hotărâre, după ce a constatat că legea care a transpus în ordinea juridică irlandeză Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO 1999, L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129) era aplicabilă în speță, Tribunalul a apreciat că nu reieșea nici din dosar, nici din argumentele părților că această lege nu era conformă cu această directivă sau cu principiul interzicerii abuzului de drept.

- 102 Rezultă că Tribunalul a apreciat că îi revenea sarcina de a controla dacă acest principiu fusese respectat. Astfel, acesta nu a negat că îi revenea sarcina de a asigura respectarea principiilor generale ale dreptului Uniunii. În plus, domnul Jenkinson nu demonstrează că Tribunalul a omis, în speță, să procedeze la aplicarea unui principiu general al acestui drept.
- 103 Reiese de aici că Tribunalul nu a încălcat concluziile care rezultă din Hotărârea din 16 iulie 2020, ADR Center/Comisia (C-584/17 P, EU:C:2020:576), și din Hotărârea din 16 iulie 2020, Inclusion Alliance for Europe/Comisia (C-378/16 P, EU:C:2020:575), potrivit cărora, dacă părțile decid, în contractul lor, prin intermediul unei clauze compromisorii, să atribuie instanței Uniunii competența de a judeca litigiile aferente acestui contract, va reveni acestei instanțe, independent de dreptul aplicabil desemnat prin contractul menționat, sarcina de a examina eventuale încălcări ale cartei și ale principiilor generale ale dreptului Uniunii. În consecință, argumentul întemeiat pe o încălcare a concluziilor deduse din aceste hotărâri trebuie respins ca nefondat.
- 104 În ceea ce privește, în continuare, critica întemeiată pe încălcarea principiului nediscriminării, este necesar să se arate că, în cadrul primului capăt de cerere, domnul Jenkinson nu a susținut că aplicarea dreptului material național raportului contractual în cauză este de natură să determine o încălcare a acestui principiu. Dimpotrivă, acesta susținuse, astfel cum a arătat Tribunalul la punctul 84 din hotărârea atacată, că Tribunalul trebuia, în speță, să judece cererile introduse în cadrul primului capăt de cerere pe baza unui drept național, și anume dreptul belgian, identificat în temeiul Regulamentului Roma I.
- 105 Așa cum a arătat Tribunalul la punctul 217 din hotărârea atacată, domnul Jenkinson s-a prevalat, în schimb, în cadrul celui de al doilea capăt de cerere, de un tratament discriminatoriu care ar fi rezultat din faptul că a fost recrutat ca personal civil internațional pe bază de contract. Această critică a fost examinată la punctele 230-232 din hotărârea menționată, care nu sunt vizate de al doilea aspect al celui de al treilea motiv.
- 106 Prin urmare, în cazul în care Curtea ar trebui să se pronunțe cu privire la critica menționată la punctul 104 din prezenta hotărâre, aceasta ar fi chemată să statueze cu privire la un motiv care nu a fost invocat în primă instanță. În aceste condiții, critica menționată trebuie considerată o critică nouă și, ca atare, inadmisibilă, în conformitate cu jurisprudența citată la punctul 68 din prezenta hotărâre.
- 107 În sfârșit, în ceea ce privește argumentul întemeiat pe inaplicabilitatea, în speță, a dreptului irlandez, trebuie amintit că, în ceea ce privește interpretarea dreptului național efectuată de Tribunal, Curtea este competentă, în cadrul unui recurs, numai să verifice dacă a existat o denaturare a acestui drept, care trebuie să reiasă în mod evident din înscrisurile din dosar, fără a fi necesară o nouă apreciere a faptelor și a probelor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 iulie 2011, Edwin/OAPI, C-263/09 P, EU:C:2011:452, punctul 53, Hotărârea din 21 decembrie 2016, Comisia/Hansestadt Lübeck, C-524/14 P, EU:C:2016:971, punctul 20 și jurisprudența citată, precum și Hotărârea din 14 ianuarie 2021, ERCEA/Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis, C-280/19 P, EU:C:2021:23, punctul 67).
- 108 În speță, domnul Jenkinson susține că legea irlandeză privind concedierile abuzive nu se aplică lucrătorilor care își desfășoară activitatea în afara teritoriului irlandez, fără să susțină totuși că Tribunalul ar fi săvârșit o eroare care rezultă dintr-o denaturare a acestei legi. Argumentul menționat este, în consecință, inadmisibil.

- 109 Rezultă că al doilea aspect al celui de al treilea motiv trebuie respins ca fiind în parte inadmisibil și în parte nefondat.

Cu privire la al treilea aspect al celui de al treilea motiv

– Argumentația părților

- 110 Prin intermediul celui de al treilea aspect al celui de al treilea motiv, domnul Jenkinson reproșează Tribunalului că a săvârșit erori de drept în cadrul determinării legii aplicabile raportului contractual în cauză.
- 111 Cu titlu introductiv, el arată, în primul rând, că, prin faptul că a decis să excludă aplicarea articolului 8 alineatele (2) și (3) din Regulamentul Roma I, Tribunalul nu a ținut seama, la punctul 106 din hotărârea atacată, de faptul că Eulex Kosovo avea și un sediu situat în orașul Bruxelles (Belgia).
- 112 În al doilea rând, la punctul 111 din această hotărâre, Tribunalul ar fi decis, fără o motivare specială și în mod eronat, să înceapă analiza cu primele două CDD-uri menționate la punctul 13 din prezenta hotărâre, încheiate între domnul Jenkinson și șefii succesivi ai Eulex Kosovo.
- 113 Acesta arată, în al treilea rând, că părțile nu ar fi intenționat niciodată să supună dreptului irlandez raportul lor contractual, fapt atestat de Eulex Kosovo însași. Aceasta ar fi invocat, în primă instanță, aplicarea unui „drept *sui generis*”.
- 114 În ceea ce privește, în primul rând, determinarea dreptului aplicabil ultimelor două CDD-uri în cauză, domnul Jenkinson reproșează Tribunalului, *primo*, că nu a dedus, la punctul 126 din hotărârea atacată, consecințe din faptul că aceste contracte nu menționau condițiile de angajare și nici drepturile și obligațiile personalului civil internațional, cu încălcarea Acțiunii comune 2008/124, și nu făceau trimitere la Comunicarea C(2009) 9502, care impunea adaptarea contractelor menționate la legea națională aplicabilă contractului, precum și că a constatat, în mod vădit eronat, caracterul clar al consimțământului părților. Domnul Jenkinson arată de asemenea că Tribunalul nu a luat în considerare voința părților de a elimina, în ultimele două contracte privind activitățile domnului Jenkinson în cadrul Eulex Kosovo, trimiterea la Comunicarea C(2009) 9502 pentru a modifica legea aplicabilă raportului contractual.
- 115 Domnul Jenkinson consideră, *secundo*, că Tribunalul și-a încălcat obligația de motivare, dat fiind că nu a justificat excluderea legii belgiene ca lege aplicabilă CDD-urilor în temeiul articolului 8 alineatele (3) și (4) din Regulamentul Roma I.
- 116 *Tertio*, el susține, mai întâi, că concluzia Tribunalului care figurează la punctul 130 și următoarele din hotărârea atacată, referitoare la existența unor legături mai strânse cu dreptul irlandez, ar fi eronată, întrucât Tribunalul ar fi luat în considerare mai întâi, în aprecierea sa, calitatea de angajator a Eulex Kosovo, fără a ține seama de eventuala calitate de coangajator a instituțiilor Uniunii.
- 117 În continuare, Tribunalul ar fi luat în considerare numai legăturile CDD-urilor în discuție cu Irlanda, fără a analiza nici ansamblul împrejurărilor relevante ale speței pentru a stabili legături mai strânse cu un alt stat membru, nici cadrul juridic referitor la angajarea personalului civil internațional al misiunilor. Acesta nu ar fi ținut seama nici de țara de unde proveneau toate

instrucțiunile adresate șefilor de misiune și misiunilor înseși, nici de faptul că Eulex Kosovo avea un sediu în clădirile SEAE situate în orașul Bruxelles. Tribunalul ar fi omis de asemenea să țină seama de faptul că Consiliul și Parlamentul, care sunt stabilite în orașul Bruxelles, sunt, în principiu, competente să stabilească cadrul juridic pentru angajarea personalului civil internațional al misiunilor, precum și de faptul că Comisia, care are de asemenea sediul la Bruxelles, impune instrucțiuni în temeiul Comunicării C(2009) 9502.

- 118 În sfârșit, motivele care justifică, potrivit Tribunalului, aplicarea dreptului irlandez în temeiul articolului 8 alineatele (3) și (4) din Regulamentul Roma I ar fi vădit eronate. Pe de o parte, Tribunalul ar fi confundat noțiunile de continuitate a încadrării în muncă și de continuitate a legii aplicabile. Pe de altă parte, prevederile CDD-urilor referitoare la legea aplicabilă regimului de securitate socială și de pensie ar fi contrare principiilor dreptului Uniunii și directivelor în materie fiscală sau socială. Astfel, un regim fiscal național nu s-ar putea impune unui angajat decât dacă acesta este prezent fizic și efectiv mai mult de 183 de zile pe an pe teritoriul statului membru în cauză. În plus, i s-ar interzice unui angajator să pună în sarcina angajatului crearea și constituirea unui regim de securitate socială și de pensie.
- 119 În al doilea rând, în ceea ce privește determinarea dreptului aplicabil primelor nouă CDD-uri încheiate între domnul Jenkinson și șefii succesivi ai Eulex Kosovo, menționate la punctul 13 din prezenta hotărâre, recurentul critică, mai întâi, punctul 113 din hotărârea atacată, prin care Tribunalul a considerat că Comunicarea C(2009) 9502 era opozabilă domnului Jenkinson numai pe baza faptului că avusese cunoștință de aceasta înainte de semnarea primului contract încheiat cu șeful Eulex Kosovo. Integrarea în prevederile contractuale a acestei comunicări prin voința comună a părților, în pofida abrogării sale, ar demonstra că, în lipsa unei includeri exprese a conținutului unei comunicări abrogate în CDD-uri, mecanismul de determinare a legii aplicabile contractului nu se poate întemeia pe aceasta. Tribunalul nu ar fi respectat, procedând astfel, jurisprudența referitoare la opozabilitatea mențiunilor contractuale față de părțile defavorizate dintr-un contract și nici dreptul Uniunii privind validitatea condițiilor generale stabilite unilateral de o întreprindere. Domnul Jenkinson se referă, în această privință, la Hotărârea din 14 septembrie 2017, Nogueira și alții (C-168/16 și C-169/16, EU:C:2017:688).
- 120 În continuare, analiza concretă a comunicării menționate ar fi fost efectuată, la punctele 116-119 din hotărârea atacată, fără a lua în considerare existența unui eventual viciu de consimțământ, în condițiile în care existența unui astfel de viciu ar fi trebuit apreciată în conformitate cu legea aplicabilă contractului, așa cum se prevede la articolele 10, 11 și 12 din Regulamentul Roma I.
- 121 Domnul Jenkinson critică, în sfârșit, punctul 119 din hotărârea atacată, susținând că părțile nu au avut niciodată intenția de a aplica dreptul irlandez întregului raport contractual. Reședința fiscală înainte de angajarea sa inițială sau cetățenia nu ar fi prezentat interes decât pentru determinarea drepturilor individuale care decurg din rambursarea cheltuielilor de călătorie.
- 122 În al treilea rând, invocând o omisiune de a se pronunța, domnul Jenkinson arată că nu putea renunța, printr-un angajament contractual, la respectarea dispozițiilor mai favorabile sau de ordine publică prevăzute de lege care s-ar fi aplicat în absența alegerii, în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul Roma I. El indică, în această privință, că, în lipsa unui cadru similar RAA, această lege ar fi legea belgiană. Legea respectivă ar fi trebuit luată în considerare pentru a verifica dacă părțile nu renunțaseră la respectarea unor dispoziții mai favorabile și de ordine publică. De asemenea, Tribunalul ar fi trebuit să aplice dispozițiile legii forului care includ principii identificate drept „norme de aplicare imediată” în sensul articolului 9

din acest regulament. Prin excluderea aplicării principiilor dreptului Uniunii, în special a principiilor previzibilității și securității juridice, Tribunalul ar fi încălcat domeniul de aplicare al regulamentului menționat.

– *Aprecierea Curții*

- 123 În ceea ce privește argumentele prezentate cu titlu introductiv de domnul Jenkinson, este necesar să se arate că, la punctul 106 din hotărârea atacată, Tribunalul s-a limitat la a expune normele de drept internațional privat pe care le-a considerat relevante pentru determinarea legii aplicabile în speță. Printre aceste norme, el a menționat-o pe cea prevăzută la articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul Roma I, potrivit căreia, în special, contractul este reglementat de legea țării în care este situată unitatea angajatoare. În aceste condiții, nu se poate reproșa în mod valabil Tribunalului că nu a luat în considerare, la acest punct, un element de fapt referitor la existența unui sediu al Eulex Kosovo situat în orașul Bruxelles.
- 124 În plus, trebuie arătat că, potrivit jurisprudenței constante a Curții, reiese din cuprinsul articolului 256 alineatul (1) TFUE și al articolului 58 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene că recursul se limitează la chestiuni de drept și că Tribunalul este, așadar, singurul competent să constate și să aprecieze faptele relevante, precum și elementele de probă. Aprecierea faptelor și a elementelor de probă nu constituie, cu excepția cazului denaturării acestora, o chestiune de drept supusă ca atare controlului Curții în cadrul unui recurs. O astfel de denaturare trebuie să reiasă în mod evident din înscrisurile din dosar, fără a fi necesară o nouă apreciere a faptelor și a probelor (Hotărârea din 10 iulie 2019, VG/Comisia, C-19/18 P, EU:C:2019:578, punctul 47).
- 125 Or, susținând, în recursul formulat, că părțile în cauză nu intenționaseră niciodată să supună raportul lor contractual dreptului irlandez, domnul Jenkinson solicită Curții să efectueze o apreciere a unor elemente de ordin factual, și anume să se pronunțe cu privire la intenția părților în ceea ce privește dreptul aplicabil în speță, ceea ce, cu excepția cazului denaturării, nu intră în competența sa atunci când este sesizată cu un recurs. În plus, domnul Jenkinson nu pretinde că aprecierea intenției părților efectuată de Tribunal se întemeiază pe o denaturare a elementelor de fapt prezentate în fața sa, care rezultă în mod evident din înscrisurile din dosar. În consecință, această argumentație trebuie respinsă ca inadmisibilă.
- 126 În ceea ce privește, în primul rând, determinarea dreptului aplicabil ultimelor două CDD-uri în cauză, trebuie, *primò*, să se arate că reiese în special din cuprinsul punctului 128 din hotărârea atacată că Tribunalul a considerat că, în lipsa unei alegeri a părților în ceea ce privește dreptul aplicabil în speță, trebuia să se determine acest drept în temeiul criteriilor definite la articolul 8 alineatele (2)-(4) din Regulamentul Roma I.
- 127 Or, în măsura în care domnul Jenkinson susține că, la punctul 126 din hotărârea atacată, Tribunalul ar fi trebuit să acționeze în conformitate cu constatarea sa potrivit căreia ultimele două CDD-uri încheiate între el și Eulex Kosovo nu menționau cerințele prevăzute de Acțiunea comună 2008/124 și de Comunicarea C(2009) 9502 și arată că Tribunalul s-ar fi pronunțat în mod eronat cu privire la voința, precum și la consimțământul părților la aceste contracte, este suficient să se arate că argumentația respectivă provine dintr-o interpretare eronată a hotărârii atacate. Astfel, la fel ca punctul 125 din această hotărâre, punctul 126 menționat nu cuprinde decât o constatare de fapt a Tribunalului care precedă aprecierea pe care acesta o face la punctul 127 din hotărârea respectivă. Prin urmare, Tribunalul nu s-a pronunțat nicidecum, la același punct 126, cu privire la consecințele care trebuie deduse din constatările sale de fapt.

- 128 În plus, la punctul 127 din hotărârea atacată, Tribunalul a luat în considerare împrejurarea că, spre deosebire de contractele precedente referitoare la activitățile domnului Jenkinson în cadrul Eulex Kosovo, ultimele două CDD-uri încheiate între aceste părți nu mai făceau referire la Comunicarea C(2009) 9502. Cu toate acestea, Tribunalul nu a dedus din lipsa unei referiri exprese la această comunicare faptul că părțile au exclus aplicarea legii naționale care ar fi fost desemnată dacă această referire ar fi fost menținută, și anume legea irlandeză.
- 129 Astfel, trebuie să se constate că aprecierea Tribunalului expusă la punctul 127 din hotărârea atacată privește elemente de fapt al căror control nu este de competența Curții atunci când este sesizată cu un recurs, cu excepția cazului denaturării acestora. În speță, nu a fost invocată și, *a fortiori*, nu a fost demonstrată nicio denaturare. Prin urmare, argumentația domnului Jenkinson trebuie considerată inadmisibilă în temeiul jurisprudenței menționate la punctul 124 din prezenta hotărâre.
- 130 În ceea ce privește, *secundo*, critica întemeiată pe nerespectarea obligației de motivare, trebuie amintit mai întâi că obligația de motivare constituie o normă fundamentală de procedură care trebuie diferențiată de problema temeiniciei motivării, aceasta din urmă ținând de legalitatea pe fond a actului în litigiu (Hotărârea din 29 aprilie 2021, Achemos Grupë și Achema/Comisia, C-847/19 P, EU:C:2021:343, punctul 62).
- 131 Prin urmare, potrivit jurisprudenței constante a Curții, Tribunalul îndeplinește această obligație atunci când motivarea unei hotărâri sau a unei ordonanțe arată în mod clar și neechivoc raționamentul Tribunalului, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile deciziei luate, iar Curții să își exercite controlul jurisdicțional. Obligația de motivare care revine Tribunalului nu îi impune totuși să furnizeze o motivare care să urmeze în mod exhaustiv și unul câte unul toate argumentele prezentate de părțile în litigiu și această motivare poate fi, așadar, implicită, cu condiția de a permite persoanelor interesate să cunoască motivele pentru care Tribunalul nu a admis argumentele lor, iar Curții să dispună de elemente suficiente pentru a-și exercita controlul (Hotărârea din 29 septembrie 2022, HIM/Comisia, C-500/21 P, EU:C:2022:741, punctul 58 și jurisprudența citată).
- 132 Or, este necesar să se arate că, la punctul 129 din hotărârea atacată, Tribunalul a apreciat că, în temeiul articolului 8 alineatele (2) și (3) din Regulamentul Roma I, dreptul kosovar era, în principiu, aplicabil ultimelor două CDD-uri încheiate între domnul Jenkinson și Eulex Kosovo. El a arătat însă că acest drept excludea el însuși aplicabilitatea sa în cazul raporturilor de muncă în cadrul misiunilor internaționale, iar la punctul 130 din hotărârea menționată, a considerat că, în orice caz, aceste ultime două CDD-uri încheiate între domnul Jenkinson și Eulex Kosovo prezentau legături mai strânse cu dreptul irlandez, explicând motivele acestei considerații la punctele 131-138 din hotărârea amintită.
- 133 Din cuprinsul acestor puncte din aceeași hotărâre reiese că Tribunalul, arătând că în speță era aplicabil un alt drept decât dreptul belgian, a exclus, astfel cum a explicat la punctul 139 din hotărârea menționată, aplicarea dreptului belgian în speță. Prin urmare, critica întemeiată pe o încălcare a obligației de motivare trebuie să fie respinsă ca nefondată.
- 134 *Tertio*, în ceea ce privește argumentația domnului Jenkinson întemeiată pe lipsa examinării de către Tribunal a eventualei calități de coangajator a instituțiilor Uniunii și pe neluarea în considerare de către acesta a elementelor care stabilesc o legătură a CDD-urilor în cauză cu Belgia, în măsura în care aceasta trebuie înțeleasă ca vizând aplicarea de către Tribunal a articolului 8 alineatul (3) din Regulamentul Roma I, este necesar să se arate că, presupunând

chiar că Tribunalul a considerat instituțiile respective ca fiind, împreună cu Eulex Kosovo, coangajatori ai domnului Jenkinson, această considerație nu ar permite, în sine, respingerea concluziei Tribunalului potrivit căreia instituția care trebuia luată în considerare în vederea aplicării acestei dispoziții era cea care, potrivit Tribunalului, se afla în Kosovo.

- 135 Astfel, reiese din jurisprudența Curții că utilizarea termenului „angajat” la articolul 8 alineatul (3) din acest regulament vizează numai încheierea contractului de muncă, iar nu modalitățile în care se desfășoară activitatea efectivă a angajatului (a se vedea prin analogie Hotărârea din 15 decembrie 2011, Voogsgeerd, C-384/10, EU:C:2011:842, punctul 46).
- 136 În plus, Curtea a considerat că, din moment ce criteriul locului în care se află sediul întreprinderii angajatoare nu are nicio legătură cu condițiile în care se desfășoară munca, împrejurarea că această întreprindere este stabilită într-un loc sau în altul nu este relevantă pentru determinarea locului acestui sediu (a se vedea prin analogie Hotărârea din 15 decembrie 2011, Voogsgeerd, C-384/10, EU:C:2011:842, punctul 48).
- 137 Rezultă de aici că locul în care este situată unitatea angajatoare nu se confundă neapărat cu cel al sediului angajatorului lucrătorului.
- 138 Desigur, numai în ipoteza în care elemente referitoare la procedura de angajare ar permite să se constate că întreprinderea care a încheiat contractul de muncă a acționat în realitate în numele și pe seama unei alte întreprinderi instanța chemată să aplice articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul Roma I ar putea considera că acest criteriu de legătură prevăzut la dispoziția menționată face trimitere la legea țării în care este situat sediul acestei din urmă întreprinderi (a se vedea prin analogie Hotărârea din 15 decembrie 2011, Voogsgeerd, C-384/10, EU:C:2011:842, punctul 49).
- 139 Cu toate acestea, domnul Jenkinson nu invocă elemente obiective care să permită să se susțină că Tribunalul ar fi trebuit să țină seama, în vederea aplicării acestei dispoziții, nu de sediul din Kosovo cu care domnul Jenkinson încheiase ultimele două CDD-uri în cauză, ci de sediul instituțiilor Uniunii.
- 140 Rezultă că argumentația domnului Jenkinson referitoare la necesitatea de a se stabili înainte de aplicarea articolului 8 alineatul (3) din Regulamentul Roma I calitatea de coangajator al acestor instituții trebuie considerată nefondată.
- 141 Situația este aceeași în ceea ce privește celelalte elemente invocate de domnul Jenkinson pentru a contesta aplicarea de către Tribunal a articolului 8 alineatul (3) din acest regulament.
- 142 În ceea ce privește, mai întâi, argumentul domnului Jenkinson potrivit căruia Tribunalul ar fi trebuit să ia în considerare țara din care proveneau toate instrucțiunile adresate șefilor de misiune și misiunilor înseși în scopul aplicării dispoziției menționate, trebuie să se constate că acest element nu are legătură cu împrejurări care să privească încheierea contractului de muncă și care să permită astfel să se infirme determinarea locului de angajare a domnului Jenkinson așa cum a fost stabilită de Tribunal.
- 143 În continuare, simplul fapt că Eulex Kosovo avea un sediu în incintele SEAE situate în orașul Bruxelles, presupunând că este dovedit, nu permite să se demonstreze că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că sediul relevant în scopul aplicării articolului 8 alineatul (3) din Regulamentul Roma I era cel situat în Priștina (Kosovo). Astfel, indicația potrivit

căreia o instituție a Eulex Kosovo se afla în incintele SEAE situate la Bruxelles nu este suficientă pentru a demonstra că Tribunalul a apreciat în mod eronat sediul care trebuia să fie considerat ca unitate angajatoare a domnului Jenkinson.

- 144 De asemenea, în ceea ce privește, în sfârșit, argumentul întemeiat pe neluarea în considerare de către Tribunal a cadrului juridic aferent angajării domnului Jenkinson și a locului în care se afla sediul, la Bruxelles, al Consiliului și al Parlamentului European, este necesar să se arate că aceste elemente, care se întemeiază pe premisa, nedovedită, că aceste instituții ar fi singurele competente să determine cadrul juridic aferent angajării domnului Jenkinson, nu pot demonstra că locul de stabilire a instituțiilor menționate era relevant pentru determinarea locului de angajare a acestuia, în sensul articolului 8 alineatul (3) din Regulamentul Roma I.
- 145 În ceea ce privește, pe de altă parte, criticile recurentului referitoare la aplicarea de către Tribunal a articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul Roma I, este necesar să se arate că reiese din jurisprudența Curții că aplicarea acestei dispoziții presupune că instanța trebuie să facă o apreciere globală a tuturor elementelor ce caracterizează raportul de muncă și să aprecieze care este sau care sunt, în opinia sa, cele mai semnificative (a se vedea prin analogie Hotărârea din 12 septembrie 2013, Schlecker, C-64/12, EU:C:2013:551, punctul 40).
- 146 Printre elementele de legătură semnificative, Curtea a statuat deja că trebuie să fie luate în considerare în special țara unde salariatul își achită impozitele și taxele aferente venitului obținut din activitatea sa, precum și țara unde este afiliat la sistemul de securitate socială și la diverse regimuri de pensii, de asigurări de sănătate și de invaliditate. Pe de altă parte, instanța trebuie de asemenea să țină cont de ansamblul împrejurărilor cauzei, cum ar fi printre altele elementele legate de stabilirea salariului sau a celorlalte condiții de muncă (a se vedea prin analogie Hotărârea din 12 septembrie 2013, Schlecker, C-64/12, EU:C:2013:551, punctul 41).
- 147 În ceea ce privește, mai întâi, argumentul domnului Jenkinson potrivit căruia Tribunalul a confundat noțiunile de continuitate a încadrării în muncă și de continuitate a legii aplicabile, reiese, pe de o parte, din cuprinsul punctelor 131 și 136 din hotărârea atacată că era necesar să se ia în considerare existența unui raport de muncă continuu stabilit începând cu primul dintre cele unsprezece CDD-uri menționate la punctul 13 din prezenta hotărâre pentru a determina legea aplicabilă ultimelor două CDD-uri în cauză și, pe de altă parte, din cuprinsul punctului 137 din această hotărâre, că aceeași lege ca cea aplicabilă celor nouă CDD-uri în cauză trebuia să se aplice acestor ultime două CDD-uri.
- 148 Or, argumentul menționat al domnului Jenkinson nu este de natură să demonstreze că luarea în considerare a legii care era aplicabilă unor contracte anterioare celor examinate de Tribunal poate constitui o analiză eronată a împrejurărilor ce caracterizează raportul de muncă stabilit prin aceste din urmă contracte și, prin urmare, o aplicare eronată a articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul Roma I. Astfel, este necesar să se arate că existența unor legături între contracte precum cele vizate de Tribunal la punctele 131-137 din hotărârea atacată poate fi reținută, în conformitate cu jurisprudența menționată la punctul 145 din prezenta hotărâre, ca reprezentând o circumstanță semnificativă care poate fi luată în considerare pentru a desemna o „altă țară”, în sensul acestei dispoziții. Argumentul menționat trebuie, așadar, considerat nefondat.
- 149 În plus, în ceea ce privește argumentația domnului Jenkinson potrivit căreia Tribunalul nu ar fi trebuit să ia în considerare criteriul menționat în ultimele două CDD-uri încheiate între acesta și Eulex Kosovo pentru a determina legea aplicabilă regimurilor de securitate socială și de pensii, precum și regimului fiscal, întrucât acest criteriu ar fi contrar principiilor dreptului Uniunii și

directivelor în materie fiscală sau socială, este necesar să se constate că, la punctul 138 din hotărârea atacată, Tribunalul nu a verificat dacă legea irlandeză era cea care reglementa în mod valabil aceste regimuri, ci a arătat numai că ultimele două CDD-uri făceau trimitere, pentru a determina legea care reglementează regimurile menționate, la legea „țării de reședință (fiscală) permanentă” înainte de preluarea funcției de către domnul Jenkinson în cadrul Eulex Kosovo.

- 150 Or, având în vedere jurisprudența amintită la punctul 146 din prezenta hotărâre, argumentele domnului Jenkinson nu pot fi admise în măsura în care, potrivit acesteia, Tribunalul este abilitat să ia în considerare împrejurarea examinată la punctele 131-137 din hotărârea atacată independent de aplicabilitatea acestei legi acelorași regimuri.
- 151 Rezultă că domnul Jenkinson nu poate susține că Tribunalul a luat în considerare elementele menționate la punctele 131-138 din hotărârea atacată cu încălcarea articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul Roma I.
- 152 În plus, celelalte elemente invocate de domnul Jenkinson în susținerea criticii întemeiate pe faptul că Tribunalul a efectuat o apreciere parțială a elementelor care caracterizează raportul de muncă al acestuia în cadrul Eulex Kosovo trebuie înlăturate ca nefondate în măsura în care, prin intermediul acestora, domnul Jenkinson nu reușește să demonstreze că aprecierea respectivă este eronată.
- 153 Astfel, deși aceste elemente - legate, în primul rând, de pretinsa calitate de coangajator a instituțiilor Uniunii cu sediul la Bruxelles, în al doilea rând, de cadrul juridic referitor la angajarea personalului civil internațional al misiunilor internaționale ale Uniunii, în al treilea rând, de locul de unde proveneau toate instrucțiunile adresate șefului Eulex Kosovo și, în al patrulea, de această misiune, precum și de existența unui sediu al Eulex Kosovo în incintele SEAE situate la Bruxelles - contribuie la desemnarea unei alte țări decât Irlanda în raport cu articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul Roma I, domnul Jenkinson nu reușește totuși să demonstreze că elementele menționate erau într-atât de semnificative, în ceea ce privește ultimele două CDD-uri încheiate între acesta și Eulex Kosovo, încât să dovedească faptul că Tribunalul a efectuat o apreciere eronată a existenței unor legături între aceste CDD-uri și Irlanda întemeindu-se pe elementele menționate la punctele 131-138 din hotărârea atacată.
- 154 Pretinsul cadru juridic referitor la angajarea personalului civil internațional al misiunilor internaționale ale Uniunii definit de instituțiile Uniunii cu sediul la Bruxelles, locul din care proveneau toate instrucțiunile adresate șefului Eulex Kosovo și acestei misiuni, precum și existența unui sediu al Eulex Kosovo în incintele SEAE situate la Bruxelles constituie, în mod cert, împrejurări ale cauzei care trebuie luate în considerare în aprecierea globală menționată la punctul 145 din prezenta hotărâre. Cu toate acestea, spre deosebire de cele analizate de Tribunal, aceste împrejurări se referă mai degrabă la contextul general în care ultimele două CDD-uri încheiate între Eulex Kosovo și domnul Jenkinson se încadrează decât la caracteristicile legate mai direct de CDD-urile respective. În consecință, argumentul întemeiat pe elementele menționate nu permit să se demonstreze că Tribunalul a efectuat o apreciere eronată a legăturilor mai strânse vizate la articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul Roma I.
- 155 De asemenea, în ceea ce privește argumentul întemeiat pe necesitatea de a examina dacă instituțiile Uniunii puteau fi considerate, împreună cu Eulex Kosovo, ca fiind coangajatori ai domnului Jenkinson, este necesar să se considere că, presupunând chiar că acest argument este

întemeiat, el nu ar fi susceptibil să demonstreze că stabilirea acestor instituții la Bruxelles constituie o circumstanță determinantă în identificarea țării care are, în sensul articolului 8 alineatul (4) din regulamentul menționat, legături mai strânse cu aceste ultime două CDD-uri.

- 156 Reiese din cele ce precedă că domnul Jenkinson nu dovedește că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a aplicat articolul 8 din Regulamentul Roma I pentru a determina legea care reglementează ultimele două CDD-uri încheiate între domnul Jenkinson și Eulex Kosovo.
- 157 În al doilea rând, în ceea ce privește determinarea dreptului aplicabil primelor nouă CDD-uri încheiate între domnul Jenkinson și șeful Eulex Kosovo, menționate la punctul 13 din prezenta hotărâre, trebuie să se constate că argumentele întemeiate pe o pretinsă nerespectare a jurisprudenței referitoare la opozabilitatea mențiunilor contractuale față de părțile defavorizate dintr-un contract și a dreptului Uniunii referitor la validitatea condițiilor generale stabilite unilateral de o întreprindere, precum și argumentele în legătură cu articolele 10, 11 și 12 din Regulamentul Roma I nu îndeplinesc cerințele amintite la punctele 60 și 61 din prezenta hotărâre, întrucât domnul Jenkinson nu susține în mod suficient de precis elementele de drept care sprijină aceste argumente și trebuie, prin urmare, să fie considerate inadmisibile.
- 158 Susținând, în plus, că Tribunalul a interpretat în mod eronat intenția părților în legătură cu țara lor de origine, trebuie să se constate că domnul Jenkinson solicită Curții să efectueze o apreciere factuală care, conform jurisprudenței citate la punctul 124 din prezenta hotărâre, nu este de competența sa atunci când este sesizată în cadrul unui recurs, cu excepția cazului denaturării.
- 159 În al treilea rând, trebuie amintit că aplicarea corectă a articolului 8 din Regulamentul Roma I implică, într-o primă etapă, ca instanța sesizată cu litigiul să identifice legea care ar fi fost aplicabilă în absența unei alegeri și să stabilească, conform acesteia, normele de la care nu se poate deroga prin convenție și, într-o a doua etapă, ca această instanță să compare nivelul de protecție de care beneficiază lucrătorul în temeiul acestor norme cu cel prevăzut de legea aleasă de părți. Dacă nivelul prevăzut de normele menționate asigură o protecție mai bună, este necesar să se aplice aceste norme (Hotărârea din 15 iulie 2021, SC Gruber Logistics, C-152/20 și C-218/20, EU:C:2021:600, punctul 27).
- 160 Cu toate acestea, în speță, domnul Jenkinson se referă, în general, la dreptul belgian, dar nu identifică nicio normă precisă care ar fi trebuit luată în considerare de Tribunal în cadrul aplicării articolului menționat, astfel încât nu demonstrează că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că nu i-a acordat beneficiul aplicării acestei pretinse norme mai favorabile.
- 161 În aceste împrejurări, este necesar să se considere că Tribunalul nu a săvârșit o eroare de drept prin faptul că nici nu a controlat, nici nu a aplicat o normă mai favorabilă în temeiul dreptului care ar fi fost aplicabil în speță în lipsa unei alegeri. Situația este aceeași în ceea ce privește argumentația întemeiată pe aplicarea dreptului Uniunii în temeiul articolului 9 din Regulamentul Roma I.
- 162 Reiese din cele de mai sus că Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare de drept în determinarea dreptului aplicabil primelor nouă CDD-uri menționate la punctul 13 din prezenta hotărâre și ultimelor două CDD-uri, astfel încât argumentele rezumate la punctul 112 din prezenta hotărâre privind ordinea aleasă de Tribunal, în examinarea acestor CDD-uri, pentru a determina dreptul aplicabil raportului contractual în cauză nu pot, în orice caz, să fie admise.

- 163 Având în vedere ceea ce precedă, al treilea aspect al celui de al treilea motiv trebuie respins ca fiind în parte inadmisibil și în parte nefondat.

Cu privire la a doua și la a treia critică din cadrul celui de al patrulea aspect al celui de al treilea motiv

– *Argumentația părților*

- 164 Prin intermediul celei de a doua critici din cadrul celui de al patrulea aspect al celui de al treilea motiv, domnul Jenkinson reproșează Tribunalului că a denaturat dreptul irlandez în cadrul interpretării și al aplicării articolului 9 din Protection of Employees (Fixed – Term Work) Act 2003 [Legea din 2003 privind protecția salariaților (muncă pe durată determinată), denumită în continuare „Legea din 2003”].
- 165 Acesta susține, cu titlu introductiv, că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept, la punctul 151 din aceeași hotărâre, prin faptul că nu a considerat că numai Consiliul are competența de a stabili condițiile de angajare a personalului misiunilor. Acest aspect ar fi, de asemenea, contrar Comunicării C(2009) 9502, care ar impune tipuri de contracte specifice pentru fiecare funcție. Acesta arată și că articolul 9 din Legea din 2003 se referă la noțiunea de „angajatori asociați”.
- 166 În ceea ce privește, în primul rând, analiza obiectivului invocat de Eulex Kosovo pentru a justifica succesiunea de CDD-uri, domnul Jenkinson apreciază că Tribunalul nu ar fi trebuit, la punctele 152, 154 și 155 din hotărârea atacată, să aplice jurisprudența Curții, ci jurisprudența instanțelor irlandeze. Tribunalul ar fi limitat astfel, în mod nelegal, protecția conferită lucrătorilor de dreptul irlandez. În special, potrivit domnului Jenkinson, la punctele 157-175 din această hotărâre, Tribunalul a limitat, în mod eronat și fără motivare, analiza motivelor obiective care justifică recurgerea la CDD-uri succesive la cea a dimensiunii temporare a Eulex Kosovo, în timp ce instanțele irlandeze ar face referire, pentru a justifica succesiunea de CDD-uri, la diverse motive obiective, și anume o restructurare semnificativă căreia trebuie să îi facă față angajatorul, o nevoie de expertiză temporară într-un anumit domeniu, o necesitate de a angaja lucrători pentru un proiect pe termen scurt identificat și temporar, precum și o absență de personal legată, de exemplu, de concediul medical al unui lucrător. Analiza Tribunalului ar fi, așadar, vădit contrară jurisprudenței instanțelor irlandeze invocată de domnul Jenkinson în fața acestuia.
- 167 În special, în ceea ce privește, *primo*, luarea în considerare de către Tribunal a duratei mandatelor Eulex Kosovo, domnul Jenkinson susține că Tribunalul ar fi trebuit mai degrabă să țină seama de natura muncii pe care o desfășura în cadrul Eulex Kosovo, care răspundea unor nevoi permanente și durabile ale angajatorului, decât să se refere, la punctele 157-160 din hotărârea atacată, la activitatea Eulex Kosovo sau să ia în considerare, la punctele 177-180 din această hotărâre, aspecte lipsite de relevanță precum prioritatea de angajare a personalului detașat. Procedând astfel, Tribunalul ar fi denaturat noțiunea de „nevoi permanente și durabile ale angajatorului”. Domnul Jenkinson se referă, în această privință, la un extras dintr-o decizie a unui „adjudication officer” (funcționar cu putere de decizie).
- 168 În ceea ce privește, *secundo*, aprecierea Tribunalului, care figurează la punctele 161 și 162 din hotărârea atacată, privind perioadele acoperite de quantumurile de referință financiară, care figurează în versiunile succesive ale articolului 16 din Acțiunea comună 2008/124, domnul Jenkinson consideră că luarea în considerare a caracterului limitat în timp al acestor perioade, pentru a considera că încheierea de CDD-uri succesive era justificată, este contrară

jurisprudenței instanțelor irlandeze. În special, domnul Jenkinson face referire la extrase din hotărâri ale acestor instanțe care ar demonstra, în mod vădit, că necesitatea de a dispune de un buget pentru a plăti un lucrător în cadrul unei activități determinate nu este suficientă pentru a justifica încheierea de CDD-uri. Pe de altă parte, dacă instituțiile Uniunii ar fi fost considerate, împreună cu Eulex Kosovo, coangajatori ai domnului Jenkinson, argumentele întemeiate pe finanțarea Eulex Kosovo nu ar fi putut fi reținute de Tribunal.

- 169 *Tertio*, domnul Jenkinson susține că aprecierea Tribunalului, prezentată la punctele 163-169 din hotărârea atacată, potrivit căreia competența și domeniul de acțiune ale Eulex Kosovo erau adaptate în funcție de evoluția situației pe teren și a relațiilor dintre Uniune și autoritățile kosovare, nu ia în considerare procedurile operaționale standard (POS), care ar prevedea norme privind redistribuirea personalului fie în cadrul Eulex Kosovo, fie în cadrul unei alte misiuni internaționale a Uniunii.
- 170 *Quarto*, domnul Jenkinson arată că criteriul privind durata mandatelor șefilor succesivi ai Eulex Kosovo, menționat la punctele 170-175 din hotărârea atacată, trebuie înlăturat, în măsura în care ar permite angajatorului să încheie numai contracte pe durată limitată. Tribunalul nu ar fi stabilit în această privință că era posibil să se recurgă, în acest context, la un asemenea criteriu. Acesta ar fi privat astfel lucrătorul de un control efectiv al legalității unei asemenea utilizări, în special în raport cu articolul 9 din Legea din 2003. În plus, punctul 175 din această hotărâre ar fi în mod vădit în contradicție cu constatarea lipsei de personalitate juridică a Eulex Kosovo și a lipsei de competență a șefilor acestei misiuni.
- 171 În ceea ce privește, *quinto*, considerațiile Tribunalului referitoare la ultimul CDD, Tribunalul nu putea, potrivit domnului Jenkinson, să constate în mod valabil, la punctele 185 și 187 din hotărârea atacată, că motivele aprecierii sale erau aceleași cu cele referitoare la CDD-urile anterioare, în condițiile în care Eulex Kosovo precizase că cel din urmă CDD avea ca obiect coordonarea încetării CDD-urilor încheiate cu mai mulți angajați ai Eulex Kosovo.
- 172 În al doilea rând, Tribunalul ar fi omis să analizeze caracterul adecvat, în raport cu dreptul irlandez, al recurgerii la CDD-uri succesive. Astfel, Tribunalul ar fi justificat legitimitatea succesiunii de CDD-uri prin facilitatea de a rezilia acest tip de contracte fără consecințe financiare, în condițiile în care niciuna dintre pârățile în primă instanță nu ar fi dovedit existența unor asemenea consecințe în cazul în care s-ar încheia un CDN. În plus, Tribunalul ar fi respins în mod eronat, la punctele 181 și 184 din hotărârea atacată, propunerea unei alte măsuri prezentate de domnul Jenkinson, fără a analiza dacă exista o posibilitate care să afecteze mai puțin stabilitatea și drepturile lucrătorului, în sensul jurisprudenței instanțelor irlandeze. Procedând astfel, Tribunalul ar fi răsturnat sarcina probei care ar reveni angajatorului.
- 173 La punctul 187 din hotărârea atacată, Tribunalul ar fi statuat că recurgerea la ultimul CDD era necesară și adecvată, iar aceasta prin denaturarea dreptului irlandez, întrucât nu ar fi fost determinat pe baza unei examinări concrete a situației în cauză și în raport cu alte mijloace mai puțin dezavantajoase și precare de a satisface interesele ambelor părți.
- 174 Cu titlu subsidiar, domnul Jenkinson invocă încălcarea principiului nediscriminării și al unicității dreptului. Acesta invocă necesitatea de a examina caracterul permanent și durabil al nevoilor angajatorului în raport cu dreptul irlandez, care s-ar raporta la Hotărârea din 4 iulie 2006, Adeneler și alții (C-212/04, EU:C:2006:443, punctele 58-75). Examinarea acestui caracter ar trebui să se efectueze la fel ca cea reținută de legiuitorul Uniunii în cadrul adoptării RAA în temeiul articolului 336 TFUE. În consecință, domnul Jenkinson critică hotărârea atacată în

măsura în care ar fi dat o interpretare mult mai largă Acordului-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70, decât cea reținută de instituțiile Uniunii în cadrul RAA, limitând la doi numărul de reînnoiri ale CDD-urilor. În susținerea acestei argumentații, domnul Jenkinson se referă de asemenea la Hotărârea din 11 iulie 1985, Maag/Comisia (43/84, EU:C:1985:328), și la Hotărârea din 15 aprilie 2008, Impact (C-268/06, EU:C:2008:223).

- 175 Prin intermediul celei de a treia critici din cadrul celui de al patrulea aspect al celui de al treilea motiv, domnul Jenkinson susține că Tribunalul a omis să ia în considerare lipsa personalității juridice a Eulex Kosovo, precum și considerațiile formulate de acesta cu privire la delegarea de competențe, inclusiv în materie bugetară.
- 176 Consiliul, Comisia, SEAE și Eulex Kosovo solicită respingerea celei de a doua și a celei de a treia critici din cadrul celui de al patrulea aspect al celui de al treilea motiv.

– *Aprecierea Curții*

- 177 Cu titlu introductiv, este necesar să se arate că argumentele invocate de domnul Jenkinson împotriva punctului 151 din hotărârea atacată se confundă cu cele invocate în cadrul primului motiv al prezentului recurs, care a fost respins la punctele 45-55 din prezenta hotărâre, întrucât, prin aceste argumente, domnul Jenkinson urmărește în realitate să conteste legalitatea articolului 9 alineatul (3) și a articolului 10 alineatul (3) din Acțiunea comună 2008/124 în măsura în care aceste dispoziții prevăd că Eulex Kosovo poate de asemenea recruta, în funcție de necesități, personal civil internațional pe bază de contract, iar condițiile de angajare, precum și drepturile și obligațiile acestui personal se stabilesc prin contracte încheiate între șeful Eulex Kosovo sau Eulex Kosovo însăși și membrii personalului.
- 178 În plus, domnul Jenkinson nu demonstrează că Comunicarea C(2009) 9502 se aplica șefilor succesivi ai Eulex Kosovo și acestei misiuni în vederea stabilirii tipului de contract care i-a fost propus. Aceste argumente sunt, așadar, nefondate.
- 179 În ceea ce privește, în primul rând, argumentul întemeiat pe o denaturare a jurisprudenței instanțelor irlandeze referitoare la motivele care justifică încheierea de CDD-uri succesive, trebuie amintit, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 107 din prezenta hotărâre, că, în ceea ce privește controlul interpretării dreptului național reținute de Tribunal, Curtea este competentă, în cadrul unui recurs, numai să verifice dacă a existat o denaturare a acestui drept, care trebuie să reiasă în mod evident din înscrisurile din dosar. Or, nu aceasta este situația în speță.
- 180 În această privință, trebuie să se considere că Tribunalul a luat în considerare, la punctele 156-187 din hotărârea atacată, mai mulți parametri pentru a considera, printr-o apreciere globală, că domnul Jenkinson executase, într-un cadru juridic și un context profesional specific care se caracterizau prin dimensiunea lor temporară, sarcinile care îi erau încredințate în cadrul Eulex Kosovo, ce era, pe de altă parte, menită să dispară în cele din urmă.
- 181 În acest context, trebuie arătat de la bun început că, în măsura în care argumentul domnului Jenkinson trebuie înțeles ca invocând o eroare săvârșită de Tribunal, la punctul 153 din hotărârea atacată, întemeiată pe omisiunea de a analiza dacă, în speță, era posibil să se considere că domnul Jenkinson a încheiat CDD-uri cu „angajatori asociați”, este necesar să se arate că acesta nu

prezintă niciun element care să permită să se considere că lipsa unei analize a acestei eventualități ar încălca conținutul și domeniul de aplicare ale dreptului irlandez, astfel încât acest argument trebuie considerat nefondat.

- 182 În ceea ce privește luarea în considerare de către Tribunal a dimensiunii temporare a Eulex Kosovo pentru a considera că încheierea de CDD-uri succesive era justificată de motive obiective, nu reiese din extrasele din hotărârile la care face referire domnul Jenkinson, inclusiv din cele care se referă la existența unor motive obiective care să poată justifica, în dreptul irlandez, succesiunea de CDD-uri, că o astfel de dimensiune nu putea fi luată în considerare de Tribunal pentru a justifica încheierea de CDD-uri succesive.
- 183 În special, trebuie să se arate, *primo*, că extrasul din decizia funcționarului cu putere de decizie, pe care domnul Jenkinson îl invocă pentru a dovedi că Tribunalul a denaturat jurisprudența instanțelor irlandeze, arată că motive legate de existența unui proiect specific limitat în timp și supus mai degrabă unei finanțări specifice decât finanțării generale a unei entități permanente constituie motive obiective pentru încheierea de CDD-uri succesive.
- 184 În speță, Tribunalul a considerat, la punctele 157-160 din hotărârea atacată, că Eulex Kosovo fusese instituită pentru o perioadă determinată, care a fost prelungită. Astfel, din extrasul din decizia menționată invocată de domnul Jenkinson nu rezultă că, la punctele 157-160 din hotărârea atacată, Tribunalul a înțeles în mod vădit eronat dreptul irlandez și a denaturat astfel conținutul sau domeniul de aplicare al acestui drept.
- 185 *Secundo*, trebuie să se considere că, având în vedere cele arătate la punctul 180 din prezenta hotărâre, situația este aceeași în ceea ce privește argumentele referitoare la punctele 161 și 162 din hotărârea atacată, menționate la punctul 168 din prezenta hotărâre.
- 186 Astfel, extrasele din hotărârile invocate de domnul Jenkinson arată că faptul de a trebui să dispună de un buget pentru a remunera un lucrător în cadrul unei activități determinate nu este suficient pentru a justifica încheierea de CDD-uri succesive. Totuși, aceste extrase nu permit să se considere că luarea în considerare a caracterului delimitat și limitat în timp al finanțărilor Eulex Kosovo ar fi un element care nu are relevanță în cadrul unei examinări globale a împrejurărilor care au determinat un angajator să propună angajatului său încheierea de CDD-uri succesive.
- 187 Rezultă că domnul Jenkinson nu reușește să demonstreze că Tribunalul, în măsura în care a luat în considerare, în cadrul aprecierii globale amintite la punctul 180 din prezenta hotărâre, caracterul limitat în timp al bugetului alocat Eulex Kosovo, ar fi încălcat în mod vădit conținutul sau domeniul de aplicare al acestor hotărâri.
- 188 *Tertio*, domnul Jenkinson nu prezintă niciun element care să permită să se stabilească faptul că, potrivit dreptului irlandez, nici evoluția competențelor Eulex Kosovo, nici variațiile domeniului său de acțiune nu pot fi luate în considerare. Argumentul invocat de recurent pentru a contesta această luare în considerare de către Tribunal urmărește, în realitate, efectuarea de către Curte a unei noi aprecieri a anumitor elemente din dosar, și anume a celor care au legătură cu normele rezultate din POS. Or, în cadrul recursului, Curtea nu este competentă în această privință. În consecință, argumentul menționat trebuie respins ca inadmisibil.
- 189 *Quarto*, argumentul întemeiat pe faptul că ultimul CDD avea ca obiect coordonarea încetării CDD-urilor încheiate cu mai mulți angajați ai Eulex Kosovo provine dintr-o interpretare eronată a hotărârii atacate. Într-adevăr, la punctul 187 din această hotărâre, Tribunalul a subliniat că

încetarea ultimului CDD coincidea cu data desființării postului pe care domnul Jenkinson îl ocupase până atunci, iar aceasta în cadrul restructurării Eulex Kosovo decise de Consiliu. Astfel, Tribunalul a luat în considerare particularitățile contextului în care se înscrisa ultimul CDD menționat, fără a se întemeia, după cum consideră în mod eronat domnul Jenkinson, numai pe motivele care au condus la încheierea CDD-urilor anterioare ultimului CDD. Prin urmare, acest argument trebuie respins ca nefondat.

- 190 În ceea ce privește, *quinto*, motivarea Tribunalului referitoare la durata mandatelor șefilor succesivi ai Eulex Kosovo, este necesar să se arate că, la punctele 170-175 din hotărârea atacată, Tribunalul a ținut seama, în scopul analizei existenței unor motive obiective care să justifice încheierea de CDD-uri succesive, de împrejurarea că durata mandatelor șefilor succesivi ai Eulex Kosovo era limitată în timp și stabilită „pentru perioade variabile și neregulate” și a considerat că această împrejurare ilustrează dimensiunea temporară a Eulex Kosovo.
- 191 În această privință, trebuie să se constate că, presupunând că aceste motive ale hotărârii atacate sunt eronate, o astfel de eroare nu ar putea determina anularea hotărârii respective. Astfel, motivele menționate nu constituie decât unul dintre elementele luate în considerare de Tribunal în aprecierea sa globală, amintită la punctul 180 din prezenta hotărâre, care l-au determinat să considere că încheierea de CDD-uri succesive se înscrisa într-un context caracterizat printr-o dimensiune temporară a Eulex Kosovo.
- 192 Or, având în vedere aprecierea globală întemeiată pe analiza parametrilor examinați în special la punctele 156-169 din hotărârea atacată și la punctele 185-187 din aceasta, Tribunalul putea concluziona în mod valabil că existau motive obiective pentru a justifica încheierea CDD-urilor examinate. În consecință, argumentele referitoare la aceste puncte trebuie considerate inoperante. Situația este aceeași în ceea ce privește argumentele referitoare la punctele 177-180 din hotărârea atacată, amintite la punctul 167 din prezenta hotărâre.
- 193 În al doilea rând, din extrasele hotărârilor invocate de domnul Jenkinson în susținerea argumentului său referitor la absența controlului de către Tribunal al caracterului adecvat al măsurii de recrutare avute în vedere reiese că, pentru a dovedi existența unor motive obiective care să justifice această măsură, un pârât trebuie să demonstreze existența unui obiectiv legitim la care se raportează măsura menționată și să stabilească faptul că aceasta este adecvată și necesară pentru atingerea obiectivului respectiv. Reiese de asemenea din aceste extrase că, pentru a stabili dacă un motiv poate fi considerat obiectiv, instanța trebuie să ridice problema dacă măsura în cauză constituie tratamentul cel mai puțin defavorabil lucrătorului, permițând totodată angajatorului să atingă obiectivul menționat.
- 194 În această privință, la punctul 146 din hotărârea atacată, Tribunalul a considerat că articolul 7 din Legea din 2003 impune în esență ca, pentru a fi obiectiv, motivul invocat trebuie să se întemeieze pe considerații externe angajatului și tratamentul mai puțin favorabil pe care CDD-ul îl implică pentru acesta din urmă trebuie să urmărească să atingă un obiectiv legitim al angajatorului, iar aceasta în mod adecvat și necesar.
- 195 În continuarea raționamentului său, Tribunalul a apreciat printre altele, la punctele 181-184 din această hotărâre, că însăși natura Eulex Kosovo influența în mod inevitabil condițiile de angajare a personalului său, precum și perspectivele de angajare ale acestuia. În această privință, el a exclus că putea fi urmată propunerea prezentată de domnul Jenkinson potrivit căreia ar fi putut fi încheiat un CDN care să conțină o clauză rezolatorie în cazul încetării mandatului Eulex Kosovo și

a considerat în esență că utilizarea unui al zecelea CDD constituia mijlocul necesar și adecvat pentru a garanta Eulex Kosovo resursele necesare pentru a-și îndeplini mandatul care se caracteriza prin finanțări delimitate și limitate în timp.

- 196 În plus, la punctul 187 din hotărârea atacată, Tribunalul a arătat că contextul specific legat în special de restructurarea Eulex Kosovo permitea să se considere că încheierea ultimului CDD era un mijloc necesar și adecvat pentru a satisface nevoile pentru care fusese stabilit raportul contractual.
- 197 Or, reiese din cele ce precedă că, în împrejurările speței, Tribunalul a apreciat, astfel cum a arătat în esență domnul avocat general la punctul 154 din concluzii, că recrutarea domnului Jenkinson pe baza unor CDD-uri succesive era singura modalitate de a răspunde nevoilor Eulex Kosovo, care erau limitate în timp și depindeau de factori externi acestei misiuni.
- 198 Procedând astfel, nu rezultă în mod vădit că Tribunalul nu a respectat conținutul și întinderea obligației invocate de domnul Jenkinson, potrivit căreia instanța trebuie să verifice dacă măsura contestată constituie tratamentul cel mai puțin defavorabil lucrătorului, permițând totodată angajatorului să își atingă obiectivul. Rezultă că denaturarea dreptului irlandez invocată de domnul Jenkinson nu a fost dovedită de acesta.
- 199 Trebuie să se adauge, în ceea ce privește argumentul invocat de domnul Jenkinson potrivit căruia Tribunalul, referindu-se numai la jurisprudența Curtii, ar fi încălcat jurisprudența instanțelor irlandeze, că, așa cum reiese din cele de mai sus, Tribunalul nu a denaturat această jurisprudență cu ocazia aplicării dreptului irlandez în speță. Astfel, având în vedere că domnul Jenkinson nu a prezentat niciun alt element specific în recursul formulat, este necesar să se considere că argumentul menționat nu poate fi admis.
- 200 În ceea ce privește critica invocată cu titlu subsidiar de domnul Jenkinson, întemeiată pe o încălcare a principiului nediscriminării și a principiului unicității dreptului, trebuie, mai întâi, să se arate că interpretarea clauzei 5 punctul (1) litera (a) din Acordul-cadru privind la munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70, reținută în Hotărârea din 4 iulie 2006, Adeneler și alții (C-212/04, EU:C:2006:443), este reflectată de asemenea în Hotărârea din 26 ianuarie 2012, Küçük (C-586/10, EU:C:2012:39), la care Tribunalul a făcut referire în special la punctul 154 din hotărârea atacată.
- 201 În plus, referirile la Hotărârea din 11 iulie 1985, Maag/Comisia (43/84, EU:C:1985:328), și la Hotărârea din 15 aprilie 2008, Impact (C-268/06, EU:C:2008:223), nu sunt de natură să dovedească faptul că Tribunalul a săvârșit vreo eroare de drept. Astfel, relevanța acestor hotărâri pentru a analiza hotărârea atacată nu a fost explicată de domnul Jenkinson în recursul său și nu reiese cu evidență din conținutul lor.
- 202 În măsura în care domnul Jenkinson susține că revenea Tribunalului sarcina de a efectua interpretarea nevoilor care pot îndeplini cerințele stabilite în clauza 5 punctul (1) litera (a) din Acordul-cadru privind la munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70, la fel ca cea reținută de legiuitorul Uniunii în cadrul adoptării RAA în temeiul articolului 336 TFUE, este necesar să se arate că această argumentație nu îndeplinește cerințele amintite la punctele 60 și 61 din prezenta hotărâre.
- 203 În sfârșit, domnul Jenkinson nu arată cu precizie normele stabilite de legiuitorul Uniunii care ar fi trebuit să fie luate în considerare de Tribunal.

- 204 În special, în ceea ce privește evocarea unei limite a două reînnoiri de CDD-uri aplicabile agenților Uniunii, domnul Jenkinson nu demonstrează că această normă ar fi aplicabilă în speță.
- 205 Rezultă că, în lipsa unui alt argument care să permită susținerea criticii invocate de domnul Jenkinson cu titlu subsidiar, această critică trebuie considerată în parte inadmisibilă și în parte nefondată.
- 206 În al treilea rând, întrucât critica menționată la punctul 175 din prezenta hotărâre nu vizează nicio parte precisă din hotărârea atacată și nu dezvoltă o argumentație juridică care să permită Curții să își efectueze controlul, în măsura în care, printre altele, nu expune consecințele care ar decurge din acordarea de personalitate juridică Eulex Kosovo, aceasta trebuie declarată inadmisibilă întrucât nu îndeplinește cerințele prezentate la punctele 60 și 61 din prezenta hotărâre.
- 207 Rezultă din tot ceea ce precedă că a doua și a treia critică din cadrul celui de al patrulea aspect al celui de al treilea motiv trebuie respinse ca fiind în parte inadmisibile și în parte nefondate.

Cu privire la al cincilea aspect al celui de al treilea motiv

– Argumentația părților

- 208 Prin intermediul celui de al cincilea aspect al celui de al treilea motiv, domnul Jenkinson reproșează Tribunalului că, la punctul 197 din hotărârea atacată, a interpretat în mod eronat argumentele sale. În plus, Tribunalul nu ar fi respectat interdicția de a se pronunța *ultra petita* atunci când a exclus acordarea unei despăgubiri juste și echitabile domnului Jenkinson ca urmare a încălcării articolului 8 din Legea din 2003.
- 209 În timp ce din cuprinsul acestui punct 197 ar reieși că domnul Jenkinson indicase în mod expres că cererea sa de reparare a prejudiciilor contractuale, legată de desfacerea nelegală a raportului său contractual, se întemeia pe recalificarea acestuia din urmă în temeiul articolului 9 din Legea din 2003, domnul Jenkinson consideră că a indicat în mod expres, în observațiile depuse ca răspuns la o măsură de organizare a procedurii în fața Tribunalului, că „[t]otuși, ca atare, [articolul] 8 din [această] lege [...] nu constituie temeiul juridic exclusiv pe care se întemeiază despăgubirea în legătură cu desfacerea nelegală a raportului său de muncă, care se întemeiază în principal pe nerespectarea legislației aplicabile condițiilor de concediere ale unui contract care, potrivit acestuia, trebuie să fie recalificat în [CDN], în temeiul [articolului] 9 [din legea menționată]”.
- 210 În plus, domnul Jenkinson susține că a arătat, comentând o hotărâre irlandeză, că sancțiunea pentru încălcarea articolului 8 din aceeași lege trebuia să fie o compensație justă și echitabilă.
- 211 Domnul Jenkinson reproșează, pe de altă parte, Tribunalului că nu a dedus consecințele în materie de despăgubiri care decurgeau din invocarea acestui articol, deși ar fi trebuit, printre altele, recurgând la competența sa de fond, să procedeze în acest mod, așa cum ar fi procedat o instanță irlandeză. Întrucât nu s-a pronunțat astfel, acesta ar fi încălcat principiul potrivit căruia instanța nu se poate pronunța *ultra petita* și ar fi aplicat în mod eronat articolele 76 și 84 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.
- 212 Consiliul, Comisia, SEAE și Eulex Kosovo solicită respingerea celui de al cincilea aspect al celui de al treilea motiv.

– *Aprecierea Curții*

- 213 Atunci când Tribunalul este sesizat ca judecător al contractului în temeiul articolului 272 TFUE, el trebuie să statueze numai în cadrul juridic și factual determinat de părțile la litigiu (Hotărârea din 17 septembrie 2020, *Alfamicro/Comisia*, C-623/19 P, EU:C:2020:734, punctul 41).
- 214 Este necesar să se arate, în această privință, că din cererea introductivă în primă instanță reiese că domnul Jenkinson invocase, în cadrul primului capăt de cerere, pretenții de despăgubire cu titlu de indemnizație compensatorie de preaviz legată de desfacerea raportului său contractual, care trebuia, potrivit acestuia, să fie recalificat în CDN, ca o consecință a nelegalității acestei desfaceri și a lipsei transferului documentelor sociale la sfârșitul acestui contract.
- 215 Or, niciun element al cererii introductive în primă instanță nu lasă să se presupună că domnul Jenkinson a solicitat o despăgubire pentru încălcarea dreptului său de a fi informat în scris cu privire la motivele care justifică încheierea mai degrabă a unui CDD decât încheierea unui CDN.
- 216 În mod cert, ca răspuns la o măsură de organizare a procedurii adoptată de Tribunal la 1 decembrie 2020, domnul Jenkinson a indicat, astfel cum amintește în cadrul celui de al cincilea aspect al celui de al treilea motiv de recurs, că articolul 8 din Legea din 2003 nu constituie, ca atare, temeiul juridic exclusiv de care intenționează să se prevaleze în susținerea cererii sale de despăgubire în legătură cu desfacerea raportului său contractual, această cerere fiind întemeiată în principal pe nerespectarea legislației privind condițiile de concediere aplicabile acestui raport, care trebuie, potrivit acestuia, să fie recalificat în CDN, în temeiul articolului 9 din legea menționată.
- 217 Cu toate acestea, astfel cum a arătat Tribunalul la punctul 87 din hotărârea atacată, domnul Jenkinson a susținut, în cadrul răspunsului său la o măsură de organizare a procedurii adoptată de Tribunal la 6 septembrie 2019, că încălcarea dispozițiilor articolului 8 din Legea din 2003 determină *ipso facto* recalificarea în CDN a CDD-urilor succesive în cauză.
- 218 Rezultă că, la punctul 197 din hotărârea atacată, Tribunalul nu a modificat în mod vădit obiectul și conținutul cererilor domnului Jenkinson arătând că acesta, invocând o încălcare a articolului 8 din Legea din 2003, considera că încălcarea menționată trebuia să determine o recalificare a CDD-urilor succesive în cauză în CDN și că cererea având ca obiect repararea pretinselor prejudicii, legată de încetarea raportului său contractual, se întemeia pe recalificarea acestuia.
- 219 Astfel, având în vedere că o cerere de despăgubire întemeiată pe încălcarea dreptului de a fi informat în scris, cel târziu la data reînnoirii CDD-ului, cu privire la motivele care justifică încheierea mai degrabă a unui nou CDD decât cea a unui CDN nu a fost introdusă în primă instanță, trebuie să se constate că Tribunalul nu ar fi putut, fără a se pronunța *ultra petita*, să acorde o despăgubire în temeiul articolului 8 din Legea din 2003, nici chiar atunci când a exercitat o competență de fond.
- 220 Rezultă că Tribunalul, prin faptul că s-a abținut să se pronunțe cu privire la o cerere care, contrar celor pretinse de domnul Jenkinson, nu a fost introdusă de acesta, nu a încălcat limitele principiului potrivit căruia instanța nu se poate pronunța *ultra petita*.
- 221 Prin urmare, al cincilea aspect al celui de al treilea motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al șaselea aspect al celui de al treilea motiv

– Argumentația părților

- 222 Prin intermediul celui de al șaselea aspect al celui de al treilea motiv, domnul Jenkinson reproșează Tribunalului că a omis să se pronunțe cu privire la cererea de reparare a prejudiciului contractual prezentată în special la punctele 180-186 din cererea introductivă în primă instanță.
- 223 Consiliul, Comisia, SEAE și Eulex Kosovo solicită respingerea acestui al șaselea aspect.

– Aprecierea Curții

- 224 Trebuie amintit că domnul Jenkinson prezentase cererea de reparare a prejudiciului contractual, prezentată la punctele 180-186 din cererea sa introductivă în primă instanță, în cadrul primului capăt de cerere.
- 225 În această privință, Tribunalul a constatat, la punctele 52 și 54 din hotărârea atacată, că toate cererile de despăgubire introduse de domnul Jenkinson în cadrul primului capăt de cerere erau întemeiate pe recalificarea raportului său contractual într-un CDN sau erau subsecvente acestei recalificări.
- 226 Or, după ce a respins cererea de recalificare a raportului contractual menționat într-un CDN, Tribunalul a respins în consecință, la punctul 215 din această hotărâre, cererea de reparare a prejudiciilor contractuale invocate de domnul Jenkinson în cadrul primului capăt de cerere.
- 227 Astfel, în măsura în care în cadrul acestui capăt de cerere domnul Jenkinson solicitase plata unei despăgubiri *ex equo et bono* de 50 000 de euro, iar această cerere trebuie înțeleasă ca fiind subsecventă cererii de recalificare a raportului său contractual într-un CDN, aspect care nu este contestat în mod util în cadrul recursului, este necesar să se considere că, la punctul 215 din hotărârea menționată, Tribunalul s-a pronunțat cu privire la această cerere de despăgubire, respingând-o împreună cu celelalte pretenții de despăgubire formulate în cadrul respectivului capăt de cerere.
- 228 Rezultă că Tribunalul nu a omis să se pronunțe cu privire la cererea de reparare a prejudiciului contractual prezentată în special la punctele 180-186 din cererea sa introductivă în primă instanță.
- 229 În consecință, al șaselea aspect al celui de al treilea motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al doilea motiv și la prima critică din cadrul celui de al patrulea aspect al celui de al treilea motiv

Argumentația părților

- 230 Prin intermediul celui de al doilea motiv, domnul Jenkinson contestă, în primul rând, punctul 82 din hotărârea atacată, prin care Tribunalul a decis, fără a motiva această alegere, să țină seama, pentru a se pronunța cu privire la cererea de recalificare a raportului contractual al domnului Jenkinson într-un CDN, numai de cele unsprezece CDD-uri, cu excluderea CDD-urilor încheiate

anterior, în vederea ocupării unui post în cadrul MMUE și al MPUE. Domnul Jenkinson consideră că ultimul CDD trebuia considerat ca făcând parte dintr-un raport contractual mai lung stabilit cu părțile în primă instanță care include și aceste CDD-uri.

- 231 Domnul Jenkinson arată în esență că, din perspectiva dreptului național aplicabil în speță, trebuie să se țină seama de toate CDD-urile încheiate în scopul ocupării unui loc de muncă în cadrul celor trei misiuni în cauză. Pe de altă parte, la punctul 232 din hotărârea atacată, Tribunalul ar fi stabilit o continuitate a încadrării în muncă a domnului Jenkinson în cadrul acestor trei misiuni în cauză. Prin urmare, ar fi fost indispensabil, pentru a determina dacă CDD-urile în cauză s-au succedat în mod abuziv, să se examineze aceste CDD-uri într-o ordine cronologică, ceea ce Tribunalul ar fi omis să efectueze.
- 232 În plus, lipsa unei examinări, pe de o parte, a raportului contractual dintre domnul Jenkinson și intimatele, altele decât Eulex Kosovo, și, pe de altă parte, a aplicării noțiunii de „angajare continuă la unul sau la mai mulți angajatori”, în sensul dreptului irlandez, ar echivala cu negarea sensului punctului 77 din hotărârea atacată, care ar deduce anumite consecințe din lipsa personalității juridice acordate celor trei misiuni în cauză, inclusiv Eulex Kosovo înainte ca aceasta să îi fie acordată.
- 233 În al doilea rând, domnul Jenkinson consideră că, în raport cu dreptul irlandez, Tribunalul ar fi trebuit să verifice, într-o primă etapă, dacă raportul contractual din cadrul celor trei misiuni în cauză putea fi considerat ca fiind continuu și stabilit cu „angajatori asociați”, apoi să stabilească, într-o a doua etapă, consecințele pe care le implica un astfel de raport. În lipsa unei asemenea analize în două etape, Tribunalul nu ar fi exclus că CDD-urile încheiate în vederea ocupării forței de muncă în cadrul MMUE și al MPUE puteau fi considerate ca reprezentând un raport contractual continuu și unic stabilit cu Uniunea.
- 234 Prin intermediul primei critici din cadrul celui de al patrulea aspect al celui de al treilea motiv, domnul Jenkinson invocă o eroare săvârșită de Tribunal la punctul 153 din hotărârea atacată, întrucât nu ar fi luat în considerare, cu ocazia examinării cererilor sale prezentate în cadrul primului capăt de cerere, toate CDD-urile referitoare la activitățile pe care le efectuase în cadrul celor trei misiuni în cauză. Tribunalul ar fi omis în mod eronat să analizeze, înainte de a exclude examinarea tuturor acestor CDD-uri, dacă, în speță, era posibil să se considere că domnul Jenkinson încheiasă CDD-uri cu „angajatori asociați”, deși această condiție ar fi esențială în dreptul irlandez.
- 235 Consiliul, Comisia, SEAE și Eulex Kosovo solicită respingerea celui de al doilea motiv și a primei critici din cadrul celui de al patrulea aspect al celui de al treilea motiv.

Aprecierea Curții

- 236 În primul rând, în ceea ce privește al doilea motiv, reiese din cuprinsul punctului 82 din hotărârea atacată că, în măsura în care ultimul CDD, singurul care cuprindea o clauză compromisorie ce desemna instanța Uniunii, făcea parte din cele unsprezece CDD-uri, Tribunalul a decis să examineze cererea domnului Jenkinson privind recalificarea celor unsprezece CDD-uri într-un CDN unic. El a precizat că, în ipoteza în care cererea menționată ar fi respinsă, acesta nu ar fi competent să examineze cererea privind recalificarea într-un CDN a CDD-urilor succesive, referitoare la angajarea domnului Jenkinson în cadrul MMUE și al MPUE, întrucât aceste CDD-uri nu conțineau o clauză compromisorie care să desemneze instanța Uniunii.

- 237 Aceste considerații ale Tribunalului care au loc în cadrul unui raționament mai larg, urmăreau să definească cadrul în care trebuia efectuată aprecierea respectivei cereri de recalificare.
- 238 Or, pe de o parte, contrar celor pretinse de domnul Jenkinson, această motivare îi permite acestuia și Curții să înțeleagă motivele care au determinat Tribunalul să ia în considerare, în vederea acestei aprecieri, nu CDD-urile referitoare la angajarea domnului Jenkinson în cadrul MMUE și al MPUE, ci numai cele 11 CDD-uri.
- 239 Pe de altă parte, în ceea ce privește temeinicia acestei abordări a Tribunalului, din motivarea menționată reiese că Tribunalul a apreciat că, prin intermediul primului capăt de cerere, domnul Jenkinson solicita să se deducă consecințe din desfacerea ultimului CDD în măsura în care acest contract trebuia să fie considerat ca făcând parte dintr-un raport contractual care a început prin angajarea domnului Jenkinson în cadrul MMUE și, prin urmare, că pretențiile domnului Jenkinson introduse în cadrul primului capăt de cerere depindeau de aspectul dacă ultimul CDD făcea parte dintr-o succesiune de CDD-uri ce trebuiau, în ansamblul lor, să fie privite ca formând un singur CDN.
- 240 Astfel, la punctul 52 din hotărârea atacată, Tribunalul a arătat, în ceea ce privește obiectul cererilor formulate în cadrul primului capăt de cerere, că domnul Jenkinson solicita Tribunalului să recalifice CDD-urile succesive, pe care le încheiase pentru a intra într-un raport contractual cu cele trei misiuni în cauză, într-un singur CDN, și să constate că condițiile în care se pusese capăt acestui CDN încălcau dreptul muncii aplicabil acestui tip de contract.
- 241 La punctul 66 din hotărârea menționată, Tribunalul a considerat că, în ceea ce privește aceste cereri formulate în cadrul primului capăt de cerere, trebuia să le examineze ținând seama și de contractele de muncă care au precedat ultimul CDD.
- 242 La punctul 81 din hotărârea atacată, Tribunalul a arătat totuși că competența sa jurisdicțională decurgea din clauza compromisorie care desemnează instanța Uniunii, ce figura exclusiv în ultimul CDD.
- 243 În plus, în măsura în care cererea formulată în cadrul primului capăt de cerere, referitoare la desfacerea raportului său contractual intervenită la încetarea acestui din urmă CDD, se întemeia pe premisa că ultimul CDD menționat făcea parte dintr-o succesiune de CDD-uri, Tribunalul trebuia în mod necesar să se pronunțe și cu privire la CDD-urile care au precedat ultimul CDD.
- 244 În aceste condiții, dat fiind că îi revenea sarcina de a se pronunța ținând seama de desfacerea raportului contractual intervenită la finalul ultimului CDD care, potrivit domnului Jenkinson, este o parte a unui singur CDN, nu rezultă că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că și-a început analiza mai degrabă cu examinarea pretinselor legături între cele unsprezece CDD-uri, decât cu examinarea de la bun început a tuturor CDD-urilor încheiate de domnul Jenkinson, inclusiv a celor referitoare la postul său în cadrul MMUE și al MPUE.
- 245 Având în vedere că Tribunalul a concluzionat, la punctul 188 din hotărârea atacată, că existau motive obiective care să permită justificarea încheierii fiecăruia dintre cele unsprezece CDD-uri și că, prin urmare, cererea de recalificare a acestor unsprezece CDD-uri într-un CDN unic trebuia respinsă, nu se poate reproșa în mod valabil Tribunalului că, pentru a se pronunța cu privire la primul capăt de cerere, nu a extins examinarea sa la CDD-urile privind angajarea acestuia în cadrul MMUE și al MPUE.

- 246 Astfel, dat fiind că Tribunalul a considerat, fără ca acest lucru să fie contestat în mod valabil, că ultimul contract încheiat între domnul Jenkinson și Eulex Kosovo a putut fi încheiat în mod legal pe durată determinată, el putea deduce de aici că respectivul contract nu se încadra într-un raport contractual pe durată nedeterminată. Or, în măsura în care aprecierea menționată era suficientă pentru a exclude posibilitatea ca încetarea acestui din urmă contract să constituie o desfacere a unui CDN, aprecierea care putea fi realizată cu privire la CDD-urile referitoare la activitățile domnului Jenkinson în cadrul MMUE și al MPUE nu ar fi putut, în orice caz, să modifice această constatare.
- 247 Reiese din ceea ce precedă că domnul Jenkinson nu reușește să demonstreze că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat, la punctul 82 din hotărârea atacată, că nu era necesar să se ia în considerare aceste CDD-uri pentru a se pronunța cu privire la cererile introduse în cadrul primului capăt de cerere.
- 248 Această concluzie nu este repusă în discuție de argumentul domnului Jenkinson potrivit căruia, la punctul 232 din această hotărâre, Tribunalul ar fi identificat o continuitate a încadrării în muncă în cadrul celor trei misiuni în cauză. Astfel, la acest punct, Tribunalul nu a efectuat o asemenea constatare. Prin urmare, acest argument, care rezultă dintr-o interpretare eronată a punctului menționat, trebuie respins ca nefondat.
- 249 În ceea ce privește argumentul domnului Jenkinson menționat la punctul 232 din prezenta hotărâre, este suficient să se constate că acesta se limitează la a afirma că lipsa examinării, pe de o parte, a raportului contractual dintre el și intimate, altele decât Eulex Kosovo, precum și, pe de altă parte, a noțiunii de „angajare continuă la unul sau la mai mulți angajatori” ar însemna negarea sensului punctului 77 din hotărârea atacată, fără a dezvolta nicio argumentație în susținerea acestei afirmații. Rezultă că acest argument nu îndeplinește cerințele menționate la punctele 60 și 61 din prezenta hotărâre și, prin urmare, trebuie respins ca inadmisibil.
- 250 În al doilea rând, în ceea ce privește, pe de o parte, argumentul referitor la lipsa examinării de către Tribunal a aspectului dacă raportul contractual în cadrul celor trei misiuni în cauză trebuia considerat ca fiind continuu și stabilit cu „angajatori asociați” și, pe de altă parte, prima critică din cadrul celui de al patrulea aspect al celui de al treilea motiv, este necesar să se arate că din cuprinsul punctului 247 din prezenta hotărâre reiese că Tribunalul a considerat în mod întemeiat că nu era de competența sa să se pronunțe cu privire la calificarea drept raport contractual continuu și unic a tuturor CDD-urilor succesive referitoare la activitatea domnului Jenkinson în cadrul MMUE și al MPUE, astfel încât nu se poate reproșa Tribunalului că nu a examinat acest aspect și că nu a ținut seama de aceste CDD-uri la examinarea primului capăt de cerere, inclusiv la punctul 153 din hotărârea atacată.
- 251 În plus, Tribunalul nu putea aprecia, înainte chiar de a identifica dreptul național aplicabil, dacă pârâtele în primă instanță trebuiau considerate „angajatori asociați”, întrucât această noțiune rezultă din dreptul material național.
- 252 În consecință, al doilea motiv și prima critică din cadrul celui de al patrulea aspect al celui de al treilea motiv trebuie respinse ca fiind în parte inadmisibile și în parte nefondate.

Cu privire la al doilea aspect al celui de al patrulea motiv

Argumentația părților

- 253 Prin intermediul celui de al doilea aspect al celui de al patrulea motiv, domnul Jenkinson reproșează, în primul rând, Tribunalului că nu a examinat, la punctul 230 din hotărârea atacată, dacă personalul Eulex Kosovo era supus acelorași drepturi și acelorași obligații nu în raport cu modalitățile de stabilire a legii aplicabile, ci în ceea ce privește normele dreptului material național aplicabil. Consacrarea aplicabilității unor drepturi naționale diferite ar crea inegalități evidente, în special în ceea ce privește aplicarea principiilor dreptului Uniunii și a cartei. Procedând astfel, Tribunalul nu ar fi examinat obiectivul urmărit de această inegalitate de tratament și nu ar fi controlat respectarea principiului proporționalității în conformitate cu articolul 52 din cartă.
- 254 În al doilea rând, acceptând să aplice un drept național soluționării unui conflict născut dintr-un contract de drept public încheiat între un agent și Uniune, Tribunalul ar fi impus Uniunii mai puține obligații decât își impune ea ei însăși în ceea ce privește agenții supuși RAA. Ar exista, așadar, o contradicție între, pe de o parte, punctul 95 din hotărârea atacată și, pe de altă parte, punctele 231 și 232 din această hotărâre.
- 255 În al treilea rând, domnul Jenkinson consideră că Hotărârea din 5 octombrie 2004, Sanders și alții/Comisia (T-45/01, EU:T:2004:289), și Hotărârea tribunal du travail francophone de Bruxelles (Tribunalul pentru Litigii de Muncă francofon din Bruxelles, Belgia) din 30 iunie 2014, pe care le-a invocat în fața Tribunalului și care au fost examinate la punctele 233-236 din hotărârea atacată, erau relevante, în special în măsura în care ar ilustra limitele mandatului bugetar acordat Eulex Kosovo. Pe de altă parte, Tribunalul ar fi înlăturat în mod eronat orice analogie a prezentei cauze cu cea în care s-a pronunțat Hotărârea din 5 octombrie 2004, Sanders și alții/Comisia (T-45/01, EU:T:2004:289), întrucât, potrivit domnului Jenkinson, acesta din urmă ar fi trebuit să fie angajat în aceleași condiții ca un agent temporar, pretenția menționată fiind aceeași cu cea formulată de reclamantii din această din urmă cauză.
- 256 Consiliul, Comisia, SEAE și Eulex Kosovo solicită respingerea celui de al doilea aspect al celui de al patrulea motiv.

Aprecierea Curții

- 257 În primul rând, trebuie arătat că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, principiul nediscriminării impune ca situații comparabile să nu fie tratate în mod diferit și ca situații diferite să nu fie tratate în același mod, cu excepția cazului în care un astfel de tratament este justificat în mod obiectiv (Hotărârea din 8 septembrie 2011, Rosado Santana, C-177/10, EU:C:2011:557, punctul 65, precum și Hotărârea din 15 septembrie 2022, Brown/Comisia și Consiliul, C-675/20 P, EU:C:2022:686, punctul 66).
- 258 La punctul 230 din hotărârea atacată, Tribunalul a considerat, în ceea ce privește pretinsa încălcare a principiilor egalității de tratament și nediscriminării, că nu exista o discriminare între membrii personalului contractual al Eulex Kosovo, din cauza aplicării unor legislații naționale diferite la care făceau trimitere prevederile contractuale întemeiate pe Comunicarea C(2009) 9502, în măsura în care acești membri ai personalului sunt tratați potrivit acelorași modalități, care sunt prevăzute în mod identic în contractele care îi privesc.

- 259 Trebuie să se arate că, statuând astfel, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept.
- 260 Astfel, din cuprinsul acestui punct 230 reiese că Tribunalul a apreciat, fără a indica dacă considera că membrii personalului contractual al Eulex Kosovo se aflau într-o situație comparabilă sau diferită, că, având în vedere caracterul identic al prevederilor tuturor contractelor acestor membri ai personalului, care făceau trimitere la comunicarea menționată pentru a identifica legea aplicabilă contractului, membrii respectivi trebuiau considerați ca fiind tratați în mod identic.
- 261 Tribunalul a considerat astfel că era suficient, pentru a respecta principiul nediscriminării, să fie prevăzute aceleași modalități de determinare a dreptului aplicabil membrilor personalului menționați.
- 262 Or, presupunând că membrii personalului contractual al Eulex Kosovo se aflau într-o situație comparabilă, este necesar să se arate că aplicarea diferitelor legislații naționale riscă, în practică, să determine un tratament diferit al persoanelor vizate în ceea ce privește drepturile care le sunt recunoscute și obligațiile care le sunt impuse într-o situație dată. Prin urmare, Tribunalul nu putea, fără a goli principiul nediscriminării de orice efect concret și fără a săvârși astfel o eroare de drept, să se limiteze la a constata că prevederile contractuale care permit identificarea normelor materiale aplicabile erau aceleași pentru toți membrii personalului contractual al Eulex Kosovo.
- 263 Cu toate acestea, eroarea de drept constatată la punctul 259 din prezenta hotărâre nu este de natură să determine anularea hotărârii atacate.
- 264 Astfel, conform unei jurisprudențe constante a Curții, dacă motivele unei decizii a Tribunalului conțin o încălcare a dreptului Uniunii, însă dispozitivul acesteia apare ca fiind întemeiat pentru alte motive de drept, o asemenea încălcare nu este de natură să determine anularea acestei decizii și este necesar să se procedeze la o substituie de motive (Hotărârea din 6 mai 2021, Bayer CropScience și Bayer/Comisia, C-499/18 P, EU:C:2021:367, punctul 54, precum și jurisprudența citată).
- 265 În această privință, trebuie amintit că domnul Jenkinson invocă o pretinsă încălcare a principiului nediscriminării între diferiții membri ai personalului civil internațional al Eulex Kosovo ca urmare a aplicării, în privința acestor membri ai personalului, a unor drepturi naționale diferite desemnate în temeiul criteriului de legătură rezultat din Comunicarea C(2009) 9502 care face trimitere la dreptul țării al cărei resortisant este persoana în cauză.
- 266 Trebuie să se constate însă că Tribunalul a apreciat, fără ca acest lucru să fie contestat în mod valabil în prezentul recurs, că era permis în mod explicit, în conformitate cu dispozițiile de drept primar și derivat menționate la punctele 226-228 din această hotărâre, șefilor succesivi ai Eulex Kosovo, iar ulterior Eulex Kosovo însăși, să recruteze personal civil internațional pe bază de contract.
- 267 Or, din natura contractuală a raporturilor astfel stabilite rezultă că, în lipsa unui regim european comun aplicabil personalului Eulex Kosovo, normele materiale menite să completeze prevederile contractuale decurg dintr-un drept național care va fi fost identificat pe baza normelor de drept internațional privat și prin acordul părților la contract.

- 268 În speță, astfel cum reiese în special din cuprinsul punctului 119 din hotărârea atacată, care nu a fost contestat de domnul Jenkinson în cadrul prezentului recurs, criteriul de legătură rezultat din Comunicarea C(2009) 9502, care face trimitere la dreptul țării al cărei resortisant este persoana în cauză, fusese menționat în cele nouă CDD-uri dintre domnul Jenkinson și Eulex Kosovo, în conformitate cu normele de drept internațional privat aplicabile acestor contracte și prin acordul dintre părțile la contractele menționate.
- 269 Rezultă că membrii personalului contractual al Eulex Kosovo originari din diferite state membre nu se aflau, în scopul încheierii contractelor lor, într-o situație comparabilă, ci în situații diferite de drept și de fapt, în special ca urmare a legislațiilor diferite care le erau aplicabile, în temeiul originii lor, la momentul încheierii acestor contracte.
- 270 În aceste condiții, trebuie să se considere că aplicarea unor norme materiale diferite membrilor personalului civil internațional al Eulex Kosovo, pe de o parte, rezultă din luarea în considerare a unor circumstanțe obiective definite de dreptul internațional privat relevant și, pe de altă parte, o consecință a faptului că aceștia se aflau în situații care nu erau comparabile.
- 271 În consecință, domnul Jenkinson nu reușește să demonstreze că, în împrejurările din speță, aplicarea unor drepturi materiale naționale diferite membrilor personalului civil internațional al Eulex Kosovo constituie o încălcare a principiului nediscriminării.
- 272 În al doilea rând, este necesar să se arate că Tribunalul a considerat, la punctul 231 din hotărârea atacată, că domnul Jenkinson susținea în mod eronat că a suferit un prejudiciu din cauza discriminării al cărei obiect l-ar fi făcut în raport cu agenții supuși RAA, ce ar fi trebuit să îi fie aplicat în calitate de agent angajat în cadrul SEAE, adăugând că, în conformitate cu memorandumul de înțelegere semnat la Belgrad la 13 iulie 1991 de instituire a MMCE, ulterior redenumită MMUE, personalul nu trebuia să fie angajat altfel decât în calitate de „personal european”.
- 273 La punctul 232 din această hotărâre, Tribunalul a constatat, pe de o parte, că nici acest memorandum, nici vreo altă informație nu fuseseră prezentate de domnul Jenkinson în susținerea argumentelor sale și că, în orice caz, memorandumul menționat nu conținea nicio dispoziție susceptibilă să stabilească nelegalitatea angajării personalului civil internațional în cadrul Eulex Kosovo.
- 274 Pe de altă parte, la acest punct 232, Tribunalul a arătat că legiuitorul Uniunii a prevăzut, în cadrul dispozițiilor normative referitoare la Eulex Kosovo, un temei juridic care permite șefului Eulex Kosovo, iar ulterior acestei misiuni, să recruteze personal civil internațional pe bază de contract.
- 275 Or, așa cum s-a arătat la punctul 86 din prezenta hotărâre, Tribunalul s-a limitat, la punctul 95 din hotărârea atacată, la a constata că Codul european al bune conduite administrative de care se prevalează domnul Jenkinson nu se aplică decât instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii și administrațiilor și agenților acestora în raporturile lor cu publicul, astfel încât era exclus ca domnul Jenkinson să se poată prevala de acesta în ceea ce privește raportul său de muncă.
- 276 Rezultă că nu există nicio contradicție între, pe de o parte, punctul 95 din hotărârea atacată și, pe de altă parte, punctele 231 și 232 din această hotărâre.

- 277 În plus, este necesar să se arate că, prin faptul că a susținut că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a impus Uniunii mai puține obligații decât își impune ea ei însăși în ceea ce privește agenții supuși RAA, domnul Jenkinson invocă o critică referitoare la lipsa unui cadru juridic care să reglementeze situația sa în calitate de membru al personalului civil internațional al Eulex Kosovo care, așa cum s-a arătat la punctele 68-72 din prezenta hotărâre, nu a fost invocată în primă instanță. În consecință, această critică trebuie respinsă ca inadmisibilă.
- 278 În al treilea rând, în ceea ce privește argumentul întemeiat pe relevanța, în speță, a Hotărârii din 5 octombrie 2004, Sanders și alții/Comisia (T-45/01, EU:T:2004:289), și a Hotărârii tribunal du travail francophone de Bruxelles (Tribunalul pentru Litigii de Muncă francofon din Bruxelles) din 30 iunie 2014, invocate de domnul Jenkinson în fața Tribunalului, trebuie să se constate că acesta nu dovedește modul în care aceste decizii ar fi relevante pentru prezenta cauză în sensul că Tribunalul nu putea, la punctele 234 și 236 din hotărârea atacată, să înlăture orice analogie cu acestea. Astfel, deși susține că hotărârile menționate permit să se arate că Eulex Kosovo avea posibilitatea de a i se aloca sume suplimentare și că, în consecință, argumentele referitoare la Regulamentul financiar trebuiau examinate, domnul Jenkinson nu reușește să dovedească, prin acest argument, care erau consecințele ce trebuiau deduse din hotărârile respective în prezenta cauză. În consecință, argumentul respectiv trebuie respins ca nefondat.
- 279 În ceea ce privește argumentul domnului Jenkinson potrivit căruia Tribunalul ar fi înlăturat în mod eronat orice analogie între prezenta cauză și cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 5 octombrie 2004, Sanders și alții/Comisia (T-45/01, EU:T:2004:289), în măsura în care, în opinia lui, acesta ar fi trebuit să fie angajat în cadrul celor trei misiuni vizate potrivit normelor RAA aplicabile agenților temporari, trebuie amintit că, deși, potrivit jurisprudenței Curții, Uniunea poate încheia contracte de muncă reglementate de dreptul unui stat membru, ea trebuie totuși să definească condițiile contractuale în funcție de nevoile serviciului, iar nu pentru a eluda aplicarea Statutului funcționarilor Uniunii Europene și/sau a RAA (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 decembrie 1989, Mulfanger și alții/Comisia, C-249/87, EU:C:1989:614, punctele 10 și 11).
- 280 Astfel, contrar celor susținute de domnul Jenkinson, din articolul 336 TFUE nu se poate deduce un drept de a fi angajat potrivit aceluiași modalități ca cele aplicabile unui agent supus RAA. În plus, domnul Jenkinson nu demonstrează că, în speță, recrutarea sa ar fi avut loc pe acest temei sau că respectivele condiții de angajare ar fi fost definite în vederea sustragerii de la aplicarea RAA. În consecință, argumentul întemeiat pe existența acestui pretins drept trebuie respins ca nefondat.
- 281 Rezultă că domnul Jenkinson nu poate susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept la punctele 231-235 din hotărârea atacată.
- 282 Al doilea aspect al celui de al patrulea motiv trebuie, așadar, respins.

Cu privire la al cincilea motiv

Argumentația părților

- 283 Prin intermediul celui de al cincilea motiv, domnul Jenkinson critică examinarea de către Tribunal a admisibilității celui de al treilea capăt de cerere.

- 284 Acesta consideră că lipsa de claritate, de previzibilitate, de securitate juridică și de egalitate de tratament decurge în mod vădit din schimburile intervenite între părțile la procedură în ceea ce privește primul capăt de cerere și că este inevitabil legată de acestea. Tribunalul nu ar fi luat în considerare toate considerațiile de fapt și de drept prezentate în primă instanță și nici nu ar fi verificat legalitatea practicii referitoare la angajarea personalului civil internațional în cadrul Eulex Kosovo. Acesta ar fi redus astfel în mod nelegal domeniul de control al legalității comportamentului pârâtelor în primă instanță și ar fi încălcat articolul 5 TUE.
- 285 În plus, Tribunalul ar fi considerat în mod eronat, la punctul 244 din hotărârea atacată, că niciuna dintre problematicile invocate de domnul Jenkinson nu fusese expusă în mod clar, iar, la punctul 245 din această hotărâre, că cererea formulată în cadrul celui de al treilea capăt de cerere era legată de comportamentul Tribunalului.
- 286 Consiliul, Comisia, SEAE și Eulex Kosovo solicită respingerea celui de al cincilea motiv.

Aprecierea Curții

- 287 La punctele 244-247 din hotărârea atacată, Tribunalul a expus motivele care l-au determinat să considere că al treilea capăt de cerere era lipsit de claritate și trebuia, în consecință, să fie respins ca vădit inadmisibil. În special, la punctele 245 și 246 din această hotărâre, Tribunalul a considerat că domnul Jenkinson invoca în primă instanță existența unui prejudiciu care decurgea din respingerea de către Tribunal a primului și a celui de al doilea capăt de cerere, formulate cu titlu principal, ce ar fi imputabil intimatelor.
- 288 Domnul Jenkinson invocă, în cadrul celui de al cincilea motiv, o serie de afirmații generale referitoare la situația de drept și de fapt din jurul acțiunii în primă instanță și reproșează Tribunalului că nu a examinat diferitele probleme juridice pe care le invocase, fără a explica însă corespunzător cerințelor legale care ar fi fost eroarea pe care Tribunalul ar fi săvârșit-o atunci când a considerat că al treilea capăt de cerere nu îndeplinea cerințele de claritate pe care le-a evidențiat la punctul 243 din hotărârea atacată.
- 289 În special, deși susține că acest capăt de cerere nu urmărea să stabilească o încălcare care decurge din comportamentul Tribunalului în analiza primului și a celui de al doilea capăt de cerere, el subliniază de asemenea că respingerea primelor două capete de cerere putea fi considerată o ilustrare a tuturor problemelor juridice ridicate în cadrul celui de al treilea capăt de cerere.
- 290 Or, aceste considerații nu permit să se demonstreze că Tribunalul a considerat în mod eronat că domnul Jenkinson nu a susținut în mod clar cererea de despăgubire prezentată în cadrul acestui al treilea capăt de cerere.
- 291 În consecință, acest motiv trebuie respins ca fiind nefondat.

Cu privire la al șaselea motiv

Argumentația părților

- 292 Prin intermediul celui de al șaselea motiv, domnul Jenkinson susține că Tribunalul a efectuat o repartizare eronată a cheltuielilor de judecată aferente procedurii în primă instanță. Domnul Jenkinson consideră în special că cel puțin lipsa de transparență în ceea ce privește motivele care au stat la baza recurgerii la CDD-uri succesive ar fi trebuit să justifice faptul de a nu suporta cheltuielile de judecată aferente procedurii în primă instanță.
- 293 Consiliul, Comisia, SEAE și Eulex Kosovo solicită respingerea acestui motiv.

Aprecierea Curții

- 294 Rezultă dintr-o jurisprudență constantă că, în ipoteza în care toate celelalte motive ale unui recurs au fost respinse, concluziile privind pretinsa neregularitate a deciziei Tribunalului cu privire la cheltuielile de judecată trebuie respinse ca inadmisibile, în temeiul articolului 58 al doilea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, potrivit căruia recursul nu poate privi exclusiv taxele și cheltuielile de judecată (Hotărârea din 17 decembrie 2020, BP/FRA, C-601/19 P, EU:C:2020:1048, punctul 101 și jurisprudența citată).
- 295 Întrucât domnul Jenkinson a căzut în pretenții cu privire la toate motivele invocate în susținerea recursului, prezentul motiv, referitor la repartizarea cheltuielilor de judecată, trebuie declarat, în consecință, inadmisibil.
- 296 Rezultă din ansamblul celor ce precedă că, întrucât niciunul dintre motivele invocate în susținerea recursului nu a fost admis, acesta trebuie respins în totalitate.
- 297 În aceste condiții, nu este necesar să se examineze obiecțiile Consiliului, ale Comisiei și ale SEAE referitoare la admisibilitatea acțiunii în primă instanță, evocate la punctul 30 din prezenta hotărâre.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 298 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 84 alineatul (1) din acest regulament, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Consiliul, Comisia, SEAE și Eulex Kosovo au solicitat obligarea domnului Jenkinson la plata cheltuielilor de judecată, iar acesta a căzut în pretenții, se impune obligarea acestuia la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentului recurs.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară și hotărăște:

- 1) **Respinge recursul.**
- 2) **Domnul Liam Jenkinson va suporta propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) și Eulex Kosovo, în cadrul acestui recurs.**

Semnături